

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Aylık Siyasi Gazete
TEMMUZ 2000, Yıl: 5, Sayı: 53

Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil)
İngiltere: 1 stg.

Dayanışma Fiyatı:
1,000,000 TL

- ★ Halkımıza yapılan saldırıları alkışlayanlar;
- ★ 26 yıldır ülkemizin kuzeyinde halkımızın iradesini ayaklar altına alanlara karşı direnmeyenler;
- ★ Ülkemizin bölünmüşlüğüne destek veren ve sessiz kalanlar;
- ★ “Şükran” edebiyatıyla halkına yalan söyleyenler;
- ★ Koltuk ve ayrıcalıklar için susanlar;
- ★ Bizlere hain diyenler;

HAINDİR

Ne oldu bize? Ne oldu bu ülke insanına? Dört koldan kuşatıldık. Nefes borularımız bir bir tılandı. Boğuluyoruz. Halkımız öz güvenini yitirme noktasına getirildi. İşbirlikçi hainlerin yardımı ve teşvikiyle ülkemizde yaşanmadık rezillik kalmadı. Ekonomik , sosyal, siyasal bunalımları bu ülkeye getirip dayatanlar ve uşakları hain arıyorlarsa aynaya baksınlar. Halkına ihanet içinde olanların sonu tarih sayfalarında doludur. Yokoluşa ve boyunduruğa karşı direnenlerin ise onurlu kavgası yüreklerin derinliklerindedir. Siyasi saldırıları ekonomik saldırılarla birleştiren egemenler halkı yokoluşa sürüklüyorlar. Halkımız bu soygun ve baskı düzenine direnecektir.

Kavgaya yeni başlıyor

EKONOMİK PAKET POROTESTO EDİLDİ

17 Haziran Cumartesi günü saat 10:30'da 26 örgütün katılımıyla Lefkoşa'da bir miting düzenleyen emekçi halk, paketin geri alınmasını ve ülkenin yaşanır hale getirilmesini haykırdılar. Atatürk meydanında toplanan kitleye hitaben ilk konuşmayı sunucu İlhak Nurluöz yaptı. Nurluöz açılış konuşmasına "direnenler hoş geldiniz, kurtulmak yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz, bu ülkeyi cehenneme çevirenler faturalarını bize ödetmeye çalışıyorlar, hep birlikte duyuruyoruz onlara susmayacağız. Burjuvazi bizi kavgaya davet etti, kabulümüzdür" dedi.

KTOEÖS Başkanı Ahmet Barçın, DEV-İŞ Başkanı Ali Gülle, KTÖS Genel Sekreteri Varol Öztuğ, ESNAF ve ZANAATKARLAR ODASI Başkanı Eren Kahya, KTAMS Başkanı Ali Ceylani ve TÜRK-SEN Başkanı Önder Konuloğlu yaptıkları konuşmalarda "bu paketin adı zam, dayatma ve özelleştirme paketidir, ya bu paketi geri alacaklar yada paketlenip gidecekler. Hak yiyicilere ve sizi Avrupalı yapıyoruz diyenlere cebimizden elinizi çekin demek için burdayız, bir Ankara var bir Denktas var, gençlik hayallerini sırtımızdan geçirmeye çalışıyorlar, ya toplanıp tek yumruk olacağız yada bu efendilerin sırtımızdan varmaya çalıştıkları Avrupa yollarına boyun eğeceğiz, yıllardır hep ezildik bu gün artık yeter diyeceğiz, bu topraklar bizim, yağma yok. 1975 sonrası ülkedeki iş yerleri yabancı sermayeye özelleştirme adı altında peşkeş çekilmekte, yaşama hakkımız elimizden alınmaktadır. Duysunlar, susmayacağız!" dediler. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı mitingde halk "Özelleştirmeye Hayır, Şükran Ekonomisi İflas Etti, T.C Ambargolarına Hayır, İşsizliğe Göçe Son, Üreten Biziz Kazananda Biz Olacağız" gibi dövizler taşıyarak "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek, Birlik Mücadele Dayanışma" sloganlarıyla sisteme öfkelerini haykırdılar.

ÇİFÇİLER "ŞÜKRAN"LA "İSYAN"ı KARIŞTIRDILAR

Çiftçiler 19 Haziran'da meclise yürüdüler, eyleme destek veren üreticiler ile üzerinde "vatan, hürriyet, ekmek" yazılı pankart bulunan Çiftçiler Birliği Başkanı Alican Kabakçı'nın biçerdöveri ve 100'ü aşkın tarım aracı meclisin önüne geldi. Hükümetin sorunlarına duyarsız kaldığını söyleyen çiftçiler eylemlerine üç gün boyunca devam ettiler. Eylem sırasında polisler karşı karşıya gelen çiftçilere ilk destek Cumhuriyet Meclisi Başkan Yardımcısı Salih Coşar'dan geldi. Polisin tavrını eleştiren Coşar, DP Genel Başkanı Serdar Denktaş ve milletvekilleri Yusuf Özkum, Hatice Faydalı, Nurten Hüdaverdioğlu, Sümer Aygün ve Kadri Fellahoğlu'nu ve CTP Genel Başkanı Mehmet Ali Talat'ı yanına alarak eylemcilerle birlikte polisin üzerine yürüdüler. Bu da bize bu eylemin kimler

tarafından ve ne için yapıldığının ifadesini anlatıyordu. Kendi çıkar çatışmaları için üreticiyi kullanan bu zihniyet karşısında tüm halkımızı ve üreticilerimizi duyarlı

olmaya çağırıyoruz.

Kapitalistlerin oyununa gelmeyin.

TÜRKİYE: KONFEDERERASYON

T.C Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, 22 Haziran Perşembe günü öğleden sonra KKTC'ye bir ziyarette bulundu. İlk dış gezisini ülkemizin kuzey tarafına yapan T.C Cumhurbaşkanı, devlet erkani ve 'barış kuvvetleri' komutanı korgeneral Şükrü Sarıışık ile görüşti.

Cuma günü saat 10:00'da DAÜ'de halka hitaben bir konuşma yapan A. Necdet Sezer "aydınlık bir geleceği siz gençler hazırlayacaksınız" diyerek sözlerine başladı ve şöyle devam etti: "Tek çözüm iki devletli konfederasyondur, karşılıklı güven eksikliği başka bir çözüme el vermemektedir, Kıbrıs Türk halkının egemenliği ve bağımsızlığından vazgeçmesi beklenemez. İçinde bulunduğunuz bu günkü ekonomik durum kısa zamanda düzeltilenektir, Türkiye bütün olanakları ile Kıbrıs Türk halkının yanındadır." Dedi ama T.C'den ne zaman cumhurbaşkanları gelip gitse hemen arkalarından ekonomik paketler açılıyor halk daha çok yoksullaştırılıyor. Ya da kazanılmış haklarımız ellerimizden alınmaya çalışılıyor. Demirel giderayak bir ekonomik tedbir paketi getirip bıraktı, Sezer gelip gitti, ardından 13. maaşların kaldırılacağı, asgari ücretin vaergiyeye tabi olacağı ve emeklilikten vergi alınacağı gündeme geliyor. Ama bunlar halka hitap ederken milliyetçilik nutukları atıp arkanızdayız diyorlar. Artık gerçekleri görmenin ve rehavetten kurtulmanın zamanıdır.

Kar, Kira, Faiz, Vergi, Sigorta Primi Ve Ücret

ASGARI ÜCRET

Asgari Ücret Komisyonu toplandı. Asgari ücretin miktarı üzerine bir karara varılacak. Belki de bu satırlar baskıya girdiğinde kararını vermiş de olur.

İşverenler asgari ücreti artırmanın yolu olarak asgari ücretin vergiden muaf tutulmasını öneriyorlar. Demelerine göre o zaman işçiye verdikleri ücretin tümü işçiye gedeceğinden, işçinin eline daha çok para geçecek, asgari ücret artışı böylece sağlanacakmış.

Kuzey Kıbrıs'ın patronları büyük komedyen vesselam. Ama sadece onlar değil, tüm dünyada öyledir patronlar. Aslında söz konusu olan konu komik bir konu değil. Tüm işçileri ve onların ailelerini doğrudan ilgilendiren, onların yaşam şartlarını belirleyen bir konu.

Vergilerle ilgili patronların yaklaşımını ele almadan önce, patronların ücretlerle ilgili yaklaşımını ele alalım.

Her insanın yaşayabilmesi için minimum bir yiyecek-icecek miktarına, sağlığına zarar vermiyecek bir konuta ve giyim eşyasına ihtiyacı vardır. Bunlar asgari ve mutlak ihtiyaçlardır. İşçilerin bir nesil olarak varlıklarını sürdürebilmesi için kazançlarının sadece kendileri için değil, aynı zamanda aileleri içinde bu asgari mutlak ihtiyaçları karşılayabilmesi gerekir. Halbuki kapitalizm, onun "pratiksiyeni" olan burjuvalar, bu mutlak olarak gerekli minimum kazancı bile işçilere çok görürler. Kapitalizmin kanunlarından birisi işçilerin ücretlerini bu asgari-mutlak ihtiyaçların karşılanmasını mümkün kılacak kazanç seviyesinden de aşağıya çekmek eğilimidir. Bu tüm dünyada böyledir. Kıbrıs'ta bu böyledir, Türkiye'de bu böyledir ve dahası İngiltere'de de bu böyledir. Böyleydi değil, böyledir.

Kıbrıs'ta işçiler, tavuk kümesi benzeri işçi evlerine istif ediliyorlar. Bazıları sokaklarda, tarlalarda çalırlardan yaptıkları çadırlarda kalıyorlar. Bu onların sağlıklarını doğrudan etkiliyor, yaşamlarını kısaltıyor. Bunun aynısı İngiltere'de de söz konusudur. Sokaklar evsiz ve işsiz işçilerle dolu. Milyonlarca işçi ailesi rutubetli yıkık dökük evlerde yaşıyorlar. Evlerinin içi yaşamak için gerekli malzemelerden yoksun. Yiyecekler kısıyor. Çocuklar okullara kahvaltısız gidiyor. Yani patronlar sadece Kıbrıs'ta ve Türkiye'de değil, İngiltere'de de işçilere bir insanın ve ailesinin yaşaması için mutlak gerekli olan asgari kazancı çok görüyorlar. Kapitalizm budur. Her yerde böyledir. Çok Türkseverdir. Türk'ü böyle yaşatır. Çok müslümandır: müslümanı böyle yaşatır. Çok İngilizdir: İngilizi böyle yaşatır. Çok Hristiyan'dır: hristiyanı böyle yaşatır. Çünkü işin sonunda patron patrondur ve patrone işçiye dost olmaz. Patron patrondur ve işçiye insanca yaşamayı çok görür.

Nedenine geleceğiz.

Asgari ücret denilen şey ise bu yukarıda değindiğimiz asgari minimumdan daha fazla kazanç gerektirir. Asgari ücret yukarıda değindiğimiz insanların biyolojik olarak varlıklarını sürdürebilmelerine ek olarak onların sosyal varlıklar olarak, içinde bulundukları toplumun sosyal nimetlerinden de faydalanabilmeleri için belli bir kazanç talep eder. Sinemaya gedibilmek, gazete-kitap alıp okuyabilmek, tatile gidebilmek, televizyon seyredibilmek, dışarıda dolaşırken şart olandan daha iyi giysiler giyebilmek... Asgari ücret bunları ve bu günlerde çocukların okul masraflarını ve bunlar yanında kurs masraflarını da karşılayabilmelidir. Doktor ve ilaç masrafını da karşılayabilmelidir. Vb. vb.

Gel gelelim, göz var nizam vardır, bugünkü 137 milyonluk asgari ücretle geçtim bunlardan, işçilerin daha önce ele aldığımız asgari yaşam şartlarının, biyolojik yaşam şartlarının bile tatmini imkansızdır. Yani bizim patronlar asgari ücreti tesbit ettiklerinde ve bu miktarı bazı sendika şefleri kabullendiklerinde onlar işçilere ve ailelerine normal ömürlerini sürdürebilmelerini mümkün kılan bir kazanç miktarını bile çok görmektedirler. Onlar işçileri erken mezara göndermektedirler.

Siz mi Türksünüz baylar? Ne yapalım siz Türkseniz. Bize karşı tavrınız sorunun Türklük sorunu değil patron işçi sorunu olduğunu iyice ispatlamaktadır. 'Vatan millet

Sakarya' ile bizim karnımız, çocuklarımız karnı doymuyor. Onların hastalıklarına ilaç ve doktor olunmuyor. Onların okuluna defter kitap alınmıyor. Onların ömrü uzamıyor-kısalıyor. Sizin her tarafınız Türk ve müslüman olsa ne yazar. Biz işçiyiz, siz patron. Siz bizim ve çocuğumuzun kanına susamışsınız. Sizin Allahınız da milletiniz de Para.

Tekrarlıyalım. Kapitalizmin temel eğilimi ücretleri mutlak gerekli miktarın bile altına çekmektir. Kapitalistlere mücade edildiği oranda olan da budur. Bu yöndeki gelişmeyi önliyecek tek faktör de işçilerin örgütlü, sendikal mücadelesidir. Bu mücadele olmamış, bu mücadele verilmemiş ücretler aşağılara doğru çekilir.

İşte bu mücadelede asgari ücret tespiti çok önemli bir noktayı oluşturur. Sadece asgari ücret üzerinden maaş alan işçiler için değil, tüm işçiler için. Çünkü patronlar tespit edilen asgari ücreti mihenk taşı olarak kullanıp bu miktardan daha yüksek olan ücretleri aşağılara çekmeye çabalar. Asgari ücret ne kadar düşük tutulursa, asgari ücretten yüksek olan diğer ücretler de o kadar düşük tutulabilir. **Asgari ücret tespiti kavgası tüm işçilerin-ve de memurların- ortak kavgasıdır.** Bu ücret tespitine karşı kayıtsız duran işçi kesimleri ücret tespiti sırası kendilerine geldiğinde zararlı çıkacaklardır. Tüm işçi ve memurlar asgari ücret tespit komisyonunda tespit edilecek olan asgari ücretin bir işçi ailesinin hem biyolojik hem de sosyal olarak tüm gereksinimlerini karşılayacak seviyede tespitini garanti altına almalıdırlar. Bunun için gerekirse genel grevler düzenlemelidirler. Yoksa bu işten tüm işçiler-ve memurlar (bu arada polisler ve subaylar da) zararlı çıkarlar.

Asgari ücret komisyonu toplanırken KTÖS ve KTAMS ne yapıyor arkadaşlar? Seslerini duymadık doğrusu? Kendi mezarını kazıyor dersek yanlışmayız her halde!

İyi ama kapitalizm niye ücretleri işçilerin biyolojik olarak bile ihtiyaçları olan asgarinin de altına doğru çekme eğilimi taşımaktadır. Niye böylesine rezil kepaze bir sistemdir ve kapitalist sistemi hayata geçiren burjuvaları böylesine rezil kepaze, barbarlar durumunu sokar?

Dünyanın neresinde olursanız olun para paradır. İster dolar olsun, ister Mark, İster Türk Lirası ister İtalyan Lirası isterse de Kıbrıs Lirası. Para paradır ve para işçinin-köylünün emeğidir. Para demek işçi emeği demektir. Başka birşey değildir.

Fabrikalarda, tarlalarda, evlerde sokaklarda... işçiler üretirler ve üretmek için iş güçlerini harcarlar, emek verirler. Ve işte para bu emeği temsil eder. Başka bir şeyi değil.

Kapitalist düzende bu para işçilerle patronlar arasında bölüşülür. İşçilerin payına düşen ücret denilen kesimdir. Kar, kira, faiz, vergi tüm bunlar da patronların payına düşen kesimdir. Yani onların el koydukları işçi emeğine verilen adlardır. (Not 1)

Kar, kira, faiz. Bunlar kapitalistlere ve toprak sahiplerine gider. Vergi de kapitalistlerin ortak örgütleri olan kapitalist devlete. Bu açık. Daha doğrusu eskiden çok açıktı. Kapitalist kar, faiz, kira toplar ve devlete vergi verirdi. Devlet de topladığı vergilerle ülke içinde işçilerin işyanlarını bastırır ve ülke dışında da ülkeyi korurdu. Böylece de kapitalistler işlerini görürdü. İşçileri sömürürdü. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra işler biraz karıştı. Bir yandan devlet ortak burjuva örgüt olarak ve üretim büyük yatırımlar gerektirdiği için bizzat kendisi bir kapitalist müteşebbis olarak kar, kira ve faiz toplamaya başladı, diğer yandan da yine devlet sosyal devlet olmaya zorlanıp toplanan vergilerin bir kısmı okul, hastane gibi işçilerin de kullandığı işlerde harcanmaya ve hem vergiler hem de patronlar ve işçilerden toplanan sigorta primleriyle birlikte işçilere işsizlik parası ve tekaütlük parası verilmeye başlandı.

Son dönemlerde, bilhassa Sovyetler Birliği iyice çöktükten beri, kapitalistler işte bu vergilerin işçiler tarafından da kullanılan kesimi ve sigorta primi miktarını azaltma siyaseti uyguluyorlar. Devlet elini ayağını her şeyden çeksin diyorlar. Böylece verdikleri vergi ve sigorta primi üzerinden işçilere aktarılan para miktarını azaltmak istiyorlar. Bununla bağıtlı bir kaçınılmaz gelişme olarak

devletin işçiler için harcadığı, hastane, okul, işsizlik parası gibi paralar sürekli azaltılma eğilimi gösteriyor. Bilhassa da işsizlik parası. Yani vergiler ve sigorta primleri üzerinde işçi sınıfına aktarılan para miktarı, kendilerinin işsiz bıraktıkları işçi sınıfı kesimi de dahil olmak üzere, işçi sınıfına harcanan, işçilerin ürettiği paradan işçilere düşen miktarı azaltmak istiyorlar ve azaltıyorlar. Devlet yeterli vergi toplayamayacak. Toplanan vergi silahlanma vb. için harcananacak. Devlette para olmadığı için de işçi sınıfı için harcanan para miktarı kısıllacak.

Vergiler iki türdür. Doğrudan ve dolaylı. Birinci tür vergiler belki bir dönem işçinin cebindeki parayı çekip alır. Ama işçiler ellerine geçen para miktarına baktıkları için doğrudan vergiler işçileri o kadar çok alakadar etmez. Kes kesibildim kadar kardeşim. Ben bana yeterli net ücreti düşünürüm. Vergi, doğrudan vergi doğrudan patronlar arası bir sorundur. İşçiden çalışan emeğin patronlar arası bölüşüleceği sorundur. Asgari ücreti vergiye tabi tutsan ne yazar, tutmasan ne yazar. Bizi ilgilendiren brüt değil, net asgari ücrettir. Vergi miktarını kendinizle devletin arasında halledin. Bu arada işçiler olarak bizim talebimiz, bolca vergi kesin ve bolca tüm halk için harcama yapın, okul, hastane vb. yapın olmalıdır. Vergilerin azaltılması için kafa patlatan sendikacının kafasından zoru olsa gerektir. Sorun vergi miktarı değildir. Sorun toplanan verginin nelere harcadığıdır. Ne kadar çok vergi toplanır ve bunlar ne kadar çok işçiler için harcanırsa o kadar iyidir, bir şartla ki bizim ücretlerimizde bir azalmaya yol açmasın. İşte bu noktada ikinci vergi türü olarak dolaylı vergiler, KDV'ler son dönemde devletin gözde vergisi olmuştur. Bu vergi türü doğrudan işçi sınıfını etkileyen ve çoğunluğunu işçi sınıfının ödediği bir vergidir, ücretinden ödediği bir vergidir ve ücreti azaltmak, düşürmek için kullanılan bir vergi türüdür. Net ücreti görmek kolaydır, brüt ne olursa olsun, vergi ne olursa olsun. Ama KDV'yi görmek kolay değildir ve ücretleri tırpanlamakta kullanılmaktadır. Tıpkı ücretler tespit edildikten hemen sonra devreye sokulan vergi artışları gibi. Gel gelelim tüm bunlar son tahlilde işçilerin mücadelesi gücü ve yeteneğiyle bağıtlı gelişmelerdir. Sen doğrudan veya dolaylı vergileri artırıp benim net ücretimi düşürürsen ben de bu kayıplarımı geri almak için greve gitmesini bilirim diyebilecek işçi sınıfı örgütlenmesi meselesidir.

Biz vergilere karşı vurdumduymazmıyız? Evet. Bizim net ücretimiz korunduğu ve sürekli olarak yaşam şartlarımızı yükseltecek şekilde arttığı oranda vergilere karşı vurdumduymazız. Sizin vergileriniz sizin sorunuzdur. Bizi ücretimiz ilgilendirir baylar. Vergi sorununuzu kendi aranızda hallediniz.

Biz vergilere karşı vurdumduymazmıyız? Hayır. Her bir kuruş vergi, tıpkı her bir kuruş kar, kira ve faiz gibi bizim emeğimiz, bizim alın terimizdir. Bu vergilerin nasıl harcanacağı konusu bizi doğrudan ilgilendirir. Vergiler ve sigorta primlerinin harcanış tarzı bizi doğrudan ilgilendirir. Vergiler silahlanmaya, savaşımlara, sanayide olsun tarımda olsun, ticarete olsun bankada olsun burjuvalara aktarılmalıdır. Bizim ihtiyaçlarımızı karşılamak için, hastane, okul, sağlık evleri, tekaütlük maaş vb. için harcanmalıdır. Tabii ki bu vergilerin burjuvaların devleti tarafından bizim yararımıza ve verimli bir şekilde harcanması imkansızdır. Biz çok sivil ve asker bürokrat tanırız onun bunun ve devletin malına el koyup köseyi dönmüş olan. Herifin maaşı beş kuruş, çalımından yanına varılmıyor. Nerden buldun sen bunu? Bizim vergilerden. Bir de üstüne üstlük sigorta primlerini bile cebine atmaktan çekinmiyorlar.

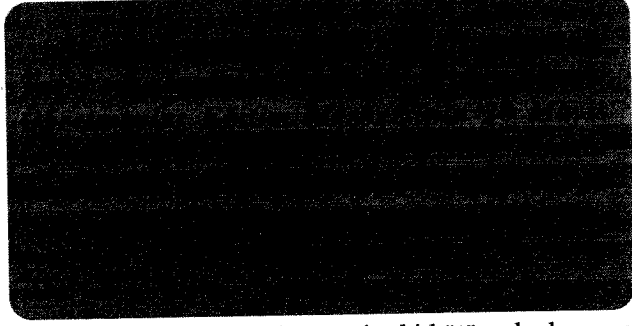
Her halükarda bizim kavgamız sadece vergi kavgası değildir. Kar da bizden çıkıyor, kira da, faiz de ve vergi ve tüm sigorta primleri de. Patron payı olan sigorta primi de bizden çıkıyor.

İşçi ve memur sendikaları asgari ücretin bir işçi ailesinin sadece biyolojik değil, sosyal ihtiyaçlarını da karşılayacak seviyede tespit edilmesi için canla başla çalışmalıdırlar. Bu tespit net ücreti dikkate almalıdırlar. Net ücretten

(5. sayfada)

KIBRIS OKULLARINDA TARİH DERSİ NASIL OKUTULMALIDIR?

Ahmet Cavit AN

Tarih, genel anlamıyla geçmişteki bütün olanların ve olayların toplamı olup, bugünün anlaşılması için öğrenilmesi gereken bir bilim dalıdır. Günümüz gerçeğinin de bir parçası olan tarih, bugünkü davranışlarımızı, tercihlerimizi etkiler ve yönlendirir. Fransız yazar Marguerita Yourcebar şöyle demektedir: "Tarih bir özgürlük okuludur; bizi önyargılardan kurtarır ve sorunlarımıza başka bir açıdan bakmayı öğretir."

Tarih bilinci, tarih yazımı ve tarih öğretimi konuları da bu bağlamda önem kazanmaktadır. Kıbrıslılar olarak ülkemizin tarihsel geçmişini, toplumlararası ilişkilerin tarihini acaba ne kadar biliyoruz? Tarihsel bilince sahip olabilmek ve tarihten günümüze ve geleceğe dönük yararlı dersler çıkarabilmek için, tarihimizi iyi bilmek ve geçmişimize önyargısız yaklaşmamız gerekmektedir. Bu amaçla, iyi yetişmiş tarihçiler, herkese açık ve zengin arşivler, her şeyin örgünce tartışılacağı platformlar ve tabulardan arınmış demokratik bir ortam gerekmektedir. Bunlar olmaksızın tarihsel gerçekleri gün ışığına çıkarmak çok güçtür. Kıbrıs toplumlarının bu konularda rahat olduğu pek söylenemez.

TARİH KİTAPLARININ YENİDEN YAZILMASI

Ünlü Alman düşünürü Goethe, "Tarih belirli aralıklarla yeniden yazılmalı" derken, bunu şöyle gerekçelendirmektedir: "Bu yalnızca yeni olgular ortaya çıktığı için değil, fakat aynı zamanla bakış açıları değiştiği için de bir zorunluluktur." (1)

O nedenle tarihçilik mesleği, esas itibarıyla bir yeniden inşa faaliyeti olup, fotoğraf çekmekten farklı bir iştir. Ne kadar somut kanıtlardan yola çıkılırsa çıkılsın, sonuçta başka beyinler tarafından oluşturulmuş bir malzeme ile yola çıkılmaktadır. Tarih yazan kimse, sürekli olarak "Kimden yanayım?" ve "Gerçek neydi?" soruları yeniden sorulmalıdır. Geçmişte olanlar bu açıdan sorgulanarak, günümüze ışık tutacak şekilde yazılmalı ve okunmalıdır. Tarihi hümanist bir bilinçle ve adalet terazisine vuran bir sorgulamayla okumayanlar, gerçekte içine düşürüldükleri yabancılaşmadan kurtulamazlar ve modern tebalar olurlar. Zaten resmi tarihlerin asli görevin de bu değil mi?

Kişinin günlük yaşamında çok önemli yeri olan tarih, gerek politikacılar, gerekse ideologlar tarafından tahrif edilmekte ve kitle iletişim araçlarında istenildiği gibi kullanılmakta ve toplumlararası dostluk yerine, düşmanlık duyguları körüklenmektedir.

Türkiye ile Yunanistan arasındaki uluslararası ilişkilerde veya Kıbrıslı Rumlar ve Kıbrıslı Türkler arasındaki toplumlararası ilişkilerde yumuşama yaratabilmek amacıyla, bazı siyaset adamlarının üzerinde durdukları ve basın haberlerinde sadece sözü edilen tarih kitaplarının yeniden yazılması konusu da önem kazanmaktadır. Burada tarih anlayışı öne geçmekte ve tarihsel olaylar öğrencilere ve kamuoyuna aktarılırken, çağdaş değerlerden hareket edilmesini zorunlu kılmaktadır.

Ayrıca devlet de, tarihi güdümlenmemeli, ısmarlama tarih yazımından vazgeçilmelidir. Tarih yazarı ve öğreticisi, tarihi, çağının sorunlarını yakalayamadan yazar ve öğretirse, geçmiş bize ancak kuru bir serüven olarak gösterilmeye devam edilecektir.

GENÇLER TARİH DERSİNİ SEVMİYOR

Ortaöğretimdeki tarih dersleri, kitapların yazılış şekli yanında, öğretim yöntemleri yüzünden de çoğunlukla öğrencilere sıkıcı gelmektedir. Öğretim sistemi ezber dayalı olduğundan, öğrencilerden belli gün, ay ve yılların hatırlanması istenmektedir. Oysa öğrencilerin olayların içine çekilerek, neyin, nasıl ve neden olduğunu keşfetmeleri ve bilgi edinmekteki hazzı paylaşmaları daha yararlı olur. Bu da dersi anlamının yanısıra, karşılıklı tartışma veya araştırmaya yönelmekle gerçekleştirilebilir. Öğrenci değişik kitap ve incelemelerden yararlanılmalı, kendi görüşlerinin de önemli sayılabileceği bir ortam

yaratılmalıdır. Ezberletme sonucu değil, onun yeteneği ve isteği doğrultusunda ufkunun açılacağı unutulmamalıdır.

Tarih kitaplarının yararı, geçmiş yargılarken öğrencinin önüne çağdaş bir yol açabilirse vardır. Tarih öğretim ve öğrenimi, eğitimde, iletişimde ve toplumda beliren son gelişmelerle uyum içinde yürütülmelidir. Öğretmenin temel eğitimi, hizmet içi eğitimi, öğretim zamanı ve öğretim araçları üstünde durulmalı, geliştirilmelidir. Bu yaklaşım sayesinde, tarihin, lise yıllarında sıkıcı ve anlamsız bir ders olmaktan çıkarılması sağlanmış olur.

TARİH ÖĞRETİMİNİN SORGULANMASI

Türkiye'deki uygulamaya bakacak olursak, 1975 yılında Türkiye Felsefe Kurumu'nun düzenlediği "Türkiye'de Tarih Öğretimi Semineri"nden 19 yıl sonra, 29 Eylül-1 Ekim 1994 tarihleri arasında Türkiye'deki tarih öğretiminin ilk kez ciddi bir şekilde sorgulandığı "Tarih Öğretimi ve Ders Kitapları Sempozyumu"nun yapıldığını görürüz. Bunu, Boğaziçi Üniversitesi'nde 1994 yılında başlattığı Uluslararası Tarih Kongreleri izler.

Merkezi Lahey'de bulunan EUROCLIO (Avrupa Tarih Öğretmenleri Dernekleri Daimi Konferansı) ile Körber Vakfı'nın düzenlediği "Gençlik ve tarih" konulu proje çerçevesinde, Türkiye'nin de dahil olduğu 27 Avrupa ülkesinde bu konuda 1991 yılında ilginç bir araştırma başlatıldı. 14 ve 15 yaşlarındaki toplam 32 bin öğrenciye yöneltilen soruların yanıtlarını içeren tarih öğretimi konulu bu araştırma, 1997 yılında iki cilt halinde yayımlandı ve tarih dersinin gençler tarafından sevilmediğini ortaya çıkardı. Araştırmanın bir diğer önemli bulgusu da, Avrupa ülkelerinde tarih öğretiminde öğrencilere "milliyetçilik" duygusunun aşılandığı oldu.

Yapılan değerlendirme toplantısında konuşan EUROCLIO Başkanı Joke van der Leeuw-Rood, tarih öğretmenlerinden bazılarının Avrupa'da kol gezen önyargılardan sorumlu olduklarına dikkat çekti. Toplantıya Türkiye'den katılan Prof.Dr.Salih Özbaran da, araştırmanın sonuçlarına ilişkin olarak konuşurken, Avrupa ülkelerinde tarih öğretiminde milliyetçi görüşün her zaman baskın olduğunu dikkat çekerek, şöyle demiştir:

"Avrupa'da milliyetçi akımların genelde pek geçerli olduğunu söylemek zordur. Ancak projede saptandığı kadarıyla kimi Avrupa ülkelerinde milliyetçi yaklaşımlar canlanmış, ya da varlıklarını korumuştur. Yunanistan, Türkiye, Filistin gibi ülkelerde yansıyan milliyetçi görüşler bir yana, insan hakları sorunlarının ısrarlı takipçisi sayılan İskandinav ülkelerinde, yabancılara karşı oluşan milliyetçi yaklaşımlar, gençliğe uygulanan anket sonuçlarında şaşırtıcı bir durum ortaya koymuştur."

Avrupa'daki bu olumsuzlukların Türkiye'de de geçerli olduğunu belirten Özbaran, şu hususa da dikkat çekmiştir:

"Ne yazık ki, pek çok ülkede tarih öğretmenleri, uygun ve gerekli konuları öğretme özgürlüğüne sahip değildir ve ders programları ve politik baskılar bunu engellemektedir." (2)

KIBRISLI BİR TARİH BİLİNCİNİN YARATILMASI SORUNU

Tarih eğitiminin amaç ve hedefleri, öğrencilere açıklıkla anlatılmalıdır. Okulda tarih öğretiminin önemli bir hedefi bir "tarihsel bilinç" oluşturmaktır ve onu geliştirmek olmalıdır. Bu bilinç, geçmişin yorumunu, günümüzün algılanmasını ve gelecekte beklenen aralarında kurulabilecek bir ilişkiyle tanımlanabilir. Günümüz değerlerini yani toplumsal, moral ve kültürel anlayışları geliştirme, tarih eğitiminin önemli bir amacı olmalıdır. Tarih öğretim ve öğrenimindeki önemli bir unsur da, öğrencilere, geçmişteki değerlerin çağdaştırılmasına yardımcı olmaktır. (3)

Adamızın bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü savunacak olan Kıbrıslı bir kimlik, Kıbrıs'ta yaşamakta olan etnik-ulusal toplumların kimliği zedelenmeden de oluşturulabilir. Ama bu Kıbrıslı kimlik, yeni bir tarih bilincinin geliştirilmesi ve uygulamaya geçirilmesi, eğitime yansıtılması ile kazanılabilir. (4)

Kıbrıslı Rum veya Türklerin tarihsel geçmişi, yek diğerinin geçmişinden tecrit edilemez. Salt arı bir kültür olamayacağı gibi, arı bir tarih de olamaz. Kıbrıslı Rumlar ile Kıbrıslı Türkler, kendi toplumsal tarihleri yanında, köklerinin geldiği ana etnik yapıların tarihlerine de "kültürlerarası bir tarih" olarak yaklaşmak zorundadırlar. Çünkü o ana etnik yapıların ulusal tarihleri de, yek diğerinin ulusal tarihinin farklı renklerini taşımaktadır. Ayrımcı ve tek sesli toplumsal bir tarih ise, öteki topluma karşı düşmanlığı körükleyebilir.

Eğer Kıbrıs'ın tarihi, farklı iplik ve çeşitli renklerden oluşan bir dokuma haliye benzetilecek olursa, Kıbrıs'ta yaşamış olan bütün etnik-ulusal toplumların birlikte oluşturdukları bu tarih sürecinde, tek bir toplumun insancıl olmayan bir davranışı, renk veren tek bir ipliğin bütün halıyı boyadığı gibi, tüm tarihi de alt üst edebilir.

Ulusal tarih olduğu gibi, ulusal kimlik de tek renkli olamaz. Bu kimlik de ancak bir ulusun öbürleriyle olan tarihsel ve güncel bağlantıları içinde tanımlanabilen "açık" bir kimliktir. Böyle bir kimliği ise, kültürlerin çok katmanlı yapısını, kültürlerin çelişkilerle beslenen dinamizmini kavrayabilecek bir düşünce biçimi gerçekleştirebilir ancak. "Kapalı" bir ulusçuluk anlayışının belirlediği, tek bir dilin, tek bir kültürün sınırları içinde kapalı kalan değil de, kültürlerarası, uluslararası, dillerarası ilişkileri kavrayabilen ve bunları uygulamaya geçirebilen düşünce biçimi farklı kültürleri saygıyı, farklı toplumlarla birlikte var olmayı sağlayabilir.

Öteki topluma düşmanlığı önleyebilecek böyle bir düşünce biçimi, ancak eğitim aracılığıyla, tüm eğitim kurumlarında eğitime kültürlerarası ve uluslararası bir boyut kazandırarak değiştirilebilir. Örneğin tarih, kültürlerarası bir tarih, bir anlamda tüm toplumların ortak yazdıkları bir tarih olarak tanımlandığında ve okutulduğunda, toplumlar kendi toplumlarına ve o toplumdaki olaylara karşı duydukları sorumluluğu, yabancı toplumlara karşı da duyacaklar, bu konuda ben ve yabancı ayırımı yapmayacaktır.

Kendisini, ulusunu, kültürünü, öbür kültürlerden kesin çizgilerle ayıran, dünyayı "ben" ve "ötekiler", ya da "ben" ve "yabancılar" gibi iki cepheye ayıran ve eninde sonunda benin var olabilmesi için ötekilerin yok olmasını tek yol olarak gören düşünce biçimi tehlikelidir. Oysa, kendini farklı renklerden oluşan bir bütünün vazgeçilmez bir parçası olarak duyumsayan insan ve toplumlar, öbür renkleri, ırkları, dinleri, ya kendine benzeterek, ya da dışlayarak "yabancı"yı ortadan kaldırmayı düşünmeyecektir. Bu hümanist düşünce biçimi, ulusal kültür mirasının içerdiği evrenselliği ve kültürlerarası boyutu vurgulamakta, yabancıya ve yabancı kültürlere geçit tanımak istemeyen içine kapalı kültür anlayışını da sorgulamaktadır. (5)

MİLLİYETÇİ TARİH YAZIMI

Tarih, ulus ve toplumlar arasında ayırıcı değil, birleştirici bir rol oynamalıdır. Yurtseverlikten farklı olarak, milliyetçi tarih yazımında, yazar tarihin her aşamasında kendine bir "biz" seçmekte ve "ötekiler"i düşman olarak görmektedir. Bütün milliyetçilerde durum aynıdır. Kendi milliyetinden olanı başkalarından farklı ve onlara üstün görmek, milliyetçi tarihçilerin asgari özelliğidir. Bunu daha sert ve daha yumuşak bir biçimde yaparlar vardır. Ama bütün milliyetçilerde görülen, kendi ulus devletini üstün

(Devamı 5. sayfada)

KIBRIS OKULLARINDA TARİH DERSİ NASIL OKUTULMALIDIR?

(4. sayfadan)

görme ve gerektiğinde başkalarının çıkarları pahasına kendi ulusunun çıkarlarını üstün tutmaktır. Tarihe bu şekilde bakış ve yorumlama, her ulus devletin gelişmesinin en azından bazı aşamalarında resmi tarih yazımında egemen bir unsur olmaktadır.

Tarihte herşey sonuç olarak zıddını da doğuruyor ve hep kendi haklılığının öyküsünü yazmaya yönelenler olduğu gibi, aynı zamanda mikro-milliyetçiliğin yarattığı felaketleri görüp de, insanlık açısından soruna bakan ve bunun dışına nasıl çıkılabilir diye düşünenlerin sayısı da artmaktadır. (6)

Ders kitaplarının, tarih eğitiminin çok yönlü ve çok uluslu çabalarla sistematik bir şekilde gözden geçirilmesi, çok uzun ve çok zahmetli bir süreçtir. Herhangi bir şekilde hükümetlere taraf olmayan, hükümet dışı tarihçiler ve sosyal bilimciler tarafından Türk, Yunan ve Balkan ders kitapları için yeni modeller üretilme çabaları yürütülmektedir.

TARİH DERS KİTAPLARI İNCELEME ALTINDA

Konumuzla ilgili olarak "İstiklâl" adlı ve 16 Ocak 1951 tarihli bir Kıbrıs Türk gazetesinde rastladığım bazı bilgileri buraya aktarmak istiyorum:

"Unesco haberleri: Tarih kitaplarının Milletlerarası Anlayış Zihniyetine göre yazılması" başlığı altında verilen haberde, Latin Amerika'da okul kitaplarının karşılıklı incelenmesinin 1921 yılında başladığı, bu konuyla ilgili ilk uluslararası anlaşmanın 1933'de Arjantin ile Brezilya arasında imzalandığı belirtilmekteydi. Bundan önce Danimarkalılar, Norveç tarih kitaplarını okumuşlar ve bütün Danimarka krallarının kötü ve iktidarsız kimseler olarak gösterildiğini saptamışlar. Bunun üzerine, Norveç, Danimarka, İsveç ve İzlanda bir komisyon kurmuşlar. İsveç'in incelemeyi kendisinin değil de başka ülkelere verip yaptırdığı vurgulanırken, tarih öğretimi alanındaki bu ortak çalışmanın 1. Dünya Savaşı sonunda başladığı ve durmadan genişlediği anlatılmaktaydı.

İstiklâl gazetesi, 18 Ocak 1951 tarihli nüshasında da yine "Unesco haberleri" başlığı altında verdiği bir haberde, 24-26 Ekim 1951 tarihlerinde yapılan toplantıda alınan kararlara göre, "Okul kitaplarında (tarih) dikkat edilecek hususlar"ı şöyle sıralamaktaydı:

1. Siyasi ve askeri vakalardan çok, medeniyet tarihi üzerinde durmak,
2. Çocukların seviyesini aşmamak ve daima onların anlayacağı bir dil kullanmak,
3. Müellif, kendi milli kahramanlarının yaptıklarını ve hareketlerini başka milletlerin kahramanları zararına fazla tafsil etmemelidir. Bütün kahramanlar insanlığın

müşterek malıdır. Askeri şefler kadar mucitleri, sosyologları kutlamak lazımdır.

4. Şarkı ve Afrikayı ihmal etmemem lazımdır. Tarih gerçekten milletlerarası olmalıdır.

5. Her memleket kendi kitaplarını başka memleketlerin tarihçilerinin tenkidine arzetmelidir." (7)

SON TOPLANTILAR

Almanya'nın Braunschweig kentinde, "Georg-Eckert Uluslararası Ders Kitapları Araştırmaları Enstitüsü" tarafından 27-30 Nisan 1994 tarihlerinde düzenlenen "Ders kitaplarında Kıbrıs-Kıbrıs'ta ders kitapları" konulu uluslararası konferansta, ilk defa ülkemizdeki durum değerlendirilmiştir. Kıbrıs'ın Rum ve Türk okullarında okutulan genel tarih kitaplarının Yunanistan ve Türkiye'den gelmekte olmasının yarattığı sorunlar ve Kıbrıs tarih kitaplarının yazımında göz önünde bulundurulması gereken noktalar ilk defa ayrıntılı bir şekilde tartışılmıştır. (8)

Aynı Enstitünün 1998 yılı Ekim ayında Selanik'te düzenlediği ve Arnavutluk, Bulgaristan, Yunanistan, Makedonya ve Türkiye'deki tarih ders kitaplarının incelendiği konferansta da, komşu ülkelere yapılan atıfların %23'ünün olumsuz, %73'ünün tarafsız ve sadece %3'ünün olumlu olduğu ortaya çıkmıştır. Yunan ders kitaplarındaki Türkiye ile ilgili atıfların %56.6'sı olumsuz iken, Türk kitaplarında Yunanistan'a yapılan atıfların %55.5'i "düşman" kategorisine girmektedir. (9)

BOSNA-HERSEK DENEYİMİ

1994 yılında Dayton Anlaşması ile kurulan Bosna-Hersek Federasyonu'nda ise, Avrupa demokrasisinin azınlıkları koruduğu ilkesinden hareket eden resmi makamlar, her etnik gruba kendi kültürünü kendi dilinde öğrenme hakkının verilmesini ve ayrı okullara gidilmesini öngörmektedirler. Oysa ayrı okullarda eğitim yapılmasıyla Müslüman Boşnaklar ile Hristiyan Hırvatlar arasında benzerliklerin değil de, farklılıkların öne çıkartılmasında milliyetçilere koz verileceği uyarısı yapılmıştır. Bir okul öğretmeni olan Vildana Selimović, "Etnik kökeni yaşamda bir etken olarak tanımayan yeni bir kuşak yetiştirmemizi düşünülmekteydi. Ama bu ayrı okul önerisiyle tam tersini yapacağız" diye konuşmuştur.

Müslüman-Hırvat Federasyonu'nun %11'ini oluşturan Hırvatlar'ın, tarih ve kültüre çok az farkla yaklaşan ve çok az farkı olan bir dialekte okutulan ayrı okul programı ve ders kitaplarının olup olmaması tartışmalıdır. Çünkü iki kesim arasındaki dil farkı, ABD'nin kuzey ve güney eyaletleri arasındaki gibidir.

Sırp çocuklarının çoğu, zaten ayrı bir eğitim görmekte ve Sırbistan'dan gelen ders kitaplarını okumaktadırlar. Sırp, savaş ardından geri dönebilen bazı Müslüman Boşnak veya Hırvatların da bulunduğu, Bosna-Hersek'in %49'luk diğer bölümünde yaşamaktadırlar. Federasyonun Eğitim Bakanı Müslüman Boşnaklar ve Hırvatlara üç seçenek sunmaktadırlar: Ayrı okullar, aynı okulda farklı sınıflar veya en azından dil, tarih ve sanat gibi "ulusal konular"da ayrı sınıflar. Federasyon, karma evliliklerden doğan çocuklar veya Sırp çocuklar için herhangi bir model geliştirilmemiştir ve bütün yerel yönetimlerin de bu politikayı uygulayıp uygulamayacakları da belirginleşmemiştir.

Bosna'daki Hırvat milliyetçilerinin ayrılıkçı hareketi, Hırvatistan'la birleşmeyi amaçlamaktaydı, ama başarıya ulaşamamıştır. Etnik Hırvatlar, anavatanlarının komşu ülke Hırvatistan olduğunu öğreten bazı Hırvat kitapları halen kullanılmaktadır, ama Federal Eğitim Bakanı Bosna-Hersek'in etnik Hırvatlar için kendi ders kitaplarını ve müfredatını hazırlayacağını söylemiştir.

Müslüman yorumcu Atıf Purivatra ise, ayrılma politikasının gereksiz olduğunu, çünkü Bosna-Herseklilerin aynı kültüre sahip olduklarını, Bosna-Hersek içinde ayrı Sırp, Hırvat veya Müslüman-Boşnak tarihinden söz edilemeyeceğini söylemiştir. (10)

Kıbrıs'ta kurulması öngörülen federal düzende, İngilizce dilinde eğitim verecek karma okullar ile Rumca ve Türkçe ders verilecek okullardaki ders müfredatlarının durumu ile tarih ders kitaplarının içeriğinin belirlenmesi, üzerinde önemle durulması gereken bir konu olmalıdır.

Dipnotlar:

- (1) Tarih ve Toplum dergisi, İstanbul, Mart 1990, s.62
- (2) Prof.Dr.Salih Özbaran, Tarih dersini seven yok, Cumhuriyet, 21 Ocak 1998
- (3) Prof.Dr.Salih Özbaran, Gençlik ve tarih-II, Cumhuriyet, 11 Ocak 1998
- (4) Ahmet An, Kıbrıslık bilincinin geliştirilmesi üzerine notlar, Lefkoşa 1998
- (5) Prof.Dr.Şara Sayın, Yabancı düşmanlığı ve kültürlerarası eğitim, Cumhuriyet, 26 Temmuz 1993
- (6) Doç.Dr.Halil Berktaş, Tarihçiler arasında diyalog her şeyden önemli, Milliyet, 16 Ağustos 1995
- (7) İstiklâl, 16 ve 18 Ocak 1951
- (8)Almanya'da yapılan konferansta Kıbrıs'taki tarih kitapları tartışıldı, Yeni Çağ, 9 Mayıs 1994. Konferansa sunulan Ahmet Cavit An ve Pavlos Tzermias'ın bildirilerinin metni için bkz. The Cyprus Review, Vol.6, Spring 1994, No.1
- (9) School textbooks 'at root of hatred', Cyprus Weekly, 23 October 1998
- (10) Schools may separate Muslim and Croat children, Cyprus Weekly, 7 November 1997

ASGARI ÜCRET

(sayfa 3'ten)

anlaşılan doğrudan vergi ve sigorta primi kesildikten sonraki net ücret diye bilinen kesim olmamalıdır. Sendikalar dolaylı vergilerin, KDV'nin işçilere ne kadara patladığını da tespit edip bu miktarı da brüt ücretten düşüp net ücreti böylece tespit etmelidir. Ve böylece elde edilen ücret işine uygun gerçek bir asgari ücretten yüksek bir ücret olmalıdır.

Ekonomist Mustafa Baturalp arkadaşın asgari ücret bazında söyledikleri hoş şeylerdir. Gel gelelim M. Baturalp arkadaş bir ekonomist olarak 180 milyonun gerçek bir asgari ücret olamayacağını bilecek durumdadır. En düşük devlet memuru maaşı olan 300 milyonun da buna yetmediğini bilecek durumdadır. Mustafa Baturalp arkadaş KTÖS ve diğer sendikalarla bir araya gelip gerçek bir asgari ücretin miktarının ne olduğunu, KDV'leri unutmadan hesaplamalı ve bu ücret miktarı patronlar ve çok Türksever KKTC hükümetinden ve Cumhurbaşkanını Denktaş'tan alınmalıdır.

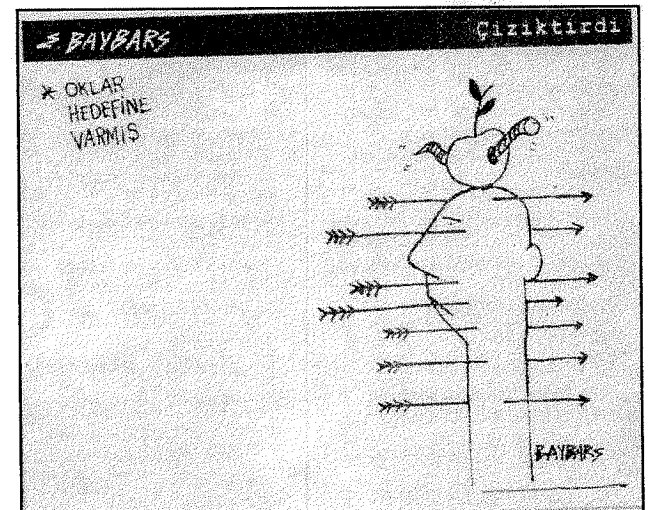
Hak verilmez alınır.

İyi ama niye olmasın? Cumhurbaşkanı Denktaş çok Türkseverdir. Bakarsın verir. Ver ver. Verme diyenin canı cehenneme. Vermeyenin de...

Not 1: Bizim akli evvel müslüman patronlar faiz

Kuran'da haram olduğu için faizsiz iş yapma yolları arıyorlar. Mesela? mesela ev satmak için borç verip de verilen borçtan faiz alacaklarına, evin fiyatını borç alınacak miktardan diyelim ki 10 yıllık kirası kadar daha yüksek biçiyorlar, o miktarı evin fiyatının üstüne koyup evi o yüksek miktardan satıyor ve borcu faizsiz olarak 10 yıla bölüp geri alıyorlar. Hani İngilizler der ya "if there is a will, there is a way" (niyet varsa, yolu da var). İster faiz adını tak, ister kar, ister yüksek fiattan satıp faizsiz ödeme yaptırt, isterse faiz deme kira de, hepsi de aynı şeydir: işçinin emeği. İşçinin emeğine el koyuyorsun. Ve de dahası, kapitalizm faizsiz olamayacağı için adını değiştirsen de fazladan aldığın para esasta faizin ta kendisidir. İsterse dünyanın en bilge hocaları aldığın fazladan paranın faiz olmadığı konusunda sana allı pullu fetva yazsın. Faiz faizdir. Kurarsan bir kocaman ve hata küçük bir kapitalist şirket, kar, kira, faiz ve vergiyi işçinin sırtından alıp cebine atmaktasın. Sayın müslüman iş adamı gardaşım; faizcisin, faizci. Faizcilikten kurtulmanın tek yolu var: komünizm. Gerisi yalan ve yalancılık. Yalancıların, sahtekarların ve de faizcilerin gideceği yer de cehennem.

GKK Ali Nihat Özeyranlı: "Oklar hedefine varmıştır."

TARİHİ ZENGİNLİKLERİMİZ

Ekim Kültür-Sanat-Üretim Merkezince düzenlenen "Karpaz Yarımadası ve Tarihi Önemi" başlıklı slayt gösterimli konferans, 16 Haziran Cuma günü saat 20:30'da Tuncer Bağışkan tarafından gerçekleştirildi. Ekim Merkezi Başkanı Kazım Öngen yaptığı açılış konuşmasında "Değerli arkadaşlar maddi ve manevi kültürel değerlerimize ve birikimlerimize yönelmiş bulunan emperyalist saldırılar ve bu saldırıların Kıbrıs'lı Türk halkı üzerindeki etkilerini uzun uzun anlatmaya gerek yok. Kuzey Kıbrıs'taki sömürge rejimi ve onun akabindeki T.C egemenleri Kıbrıs Türk halkı üzerinde uyguladıkları asimilasyon politikaları ile bizi, yani Kıbrıslı Türk halkı Kıbrıslı Türk yapan tüm maddi-manevi değerleri talan etmişler, yağmalamışlar, mümkün olduğunca yaşamdan silmeye çalışmışlardır. Kıbrıslı Türkler için tarihin 1974'te başladığı tezi sürekli beyinlere işlemektedir. Oysa biz, bu adada yaşayan insanların yaşam felsefesini belirleyen 4-5 bin yıllık geçmişi olan bir insanlık tarihi vardır, bir birikim vardır. Kültürel asimilasyondan kurtulmak, kültürel ve tarihsel mirasımızı korumak için önce bu kültürel ve tarihsel değerleri öğrenmemiz ve sahiplenmemiz gerekir" dedi.

Tuncer Bağışkan gösterimden önce yaptığı konuşmasında "kültür mirasımıza sahip çıkmalıyız, bu ada üzerinde biz varız diyebilmek için kültürümüze sahip çıkmalıyız. Bu konferansı vermeme neden olan şey; Ben 2.5 yıldır görevimden pasifize edildim, Karpazla ilgili bir araştırma yaparmısın dediler, bakır bir bölgeyi korumak için yola çıktık, 33 muhtarla bir anket yaptık, sizlerin köyünüzdeki tarihi eserler nelerdir? Rehber bir kitap çıkarabilmek amacındı, amacıma tam ulaştığım

söylenemezse de, Karpaz yarımadasının zenginliklerini yakalayabildim" dedi. Slayt gösterimi başladıktan bir süre sonra elektrik kesintisinden dolayı yarım kalan gösterim

7 Temmuz 2000 tarihinde Ekim Merkezi'nde yeniden düzenlenecek.

BAYAN KLERİDES'İN RÜYASI

28 Haziran Çarşamba akşamı YBH'nın davetlisi olarak KTÖS'de bir konferans düzenleyen Katty Klerides, 2000 ile 2020 yılları arasındaki Kıbrıs rüyasını anlatırken "Kıbrıs'ın olması gereken rüyasını söylüyorum. Eğer Türkçe bilseydim sizin dilinizden konuşurdum. "Duvarımız" filminin yapımcısı aramızdadır, bu filmi tam üç kez izledim. İki toplumun birbirine ne kadar acı çektiğini gördüm, Kıbrıs ve Türkiye, Yunanistan halklarının da bu filmi görmeleri gerekiyor. Kıbrıs rüyamda inanıyorum ki iki toplum arasında köprüler kurmak önemlidir. Toplumlar karşı toplumların çektiği acıyı görmezlikten gelirler, bizim sebep olduğumuz suçları görmemiz gerekiyor. Bizim ekonomik durumumuz sizden şu anda iyi ama güvenlik nedeniyle bir gecede kaybedebiliriz, bunu katbetmemeye ancak federasyonla ulaşılabilir. Kıbrıs'lı Türkler bir yok olma süreci yaşıyor, gençler ülkeden göç ediyor, bu bizim içinde sorundur. T.C ve Yunanistan için de. Şu andaki durum onların leyhlerine değildir. Kıbrıs AB'nin içinde olmayı hedeflemektedir, Amerika için de durum bir denge kurma meselesidir. Bu problemin çözülmesi herkesin çıkarıdır. Çözüm olursa dışardaki yatırımcılar buraya geleceklerdir. Çözüm için birlikte çalışmalıyız, birlikte çalışmak Türkiye ve Yunanistan'ın da önünü açabilir. Kıbrıs, Amerika'nın Boston bölgesi olabilir, eğitim ve finans alanında hizmet verebilir. YBH'yı çalışmalarından dolayı taktir ediyorum" diyordu.

Anlaşılan bayan Klerides sömürülmekten sıkılmış, nasıl sömürgeci olabilirsiniz rüyasını görmeye başlamış. Getirdiği çözüm yollarına baktığımızda emperyalistlere teslimiyetten başka bir şey görülüyor. Ondan da iki toplumun emekçi halklarından yana bir çözüm getirmesi beklenemezdi. Acaba YBH'nın istediği çözüm şekli de böyle bir çözüm müdür, Amerika'nın Boston'u olmak...

TAŞ OCAKLARI PANELİ

21 Haziran Çarşamba akşamı saat 20:00'da KTÖS salonunda Akdeniz Rüzgarı Birliği'nin düzenlediği "Taş Ocakları" konulu panele, Çevre Bakanlığı adına Erdoğan Fide, Eski Eserler Daire Müdürü Ertan Öztekin, Maden Meteoroloji ve Jeoloji Odası Bşk. Dr. Okay Camgöz, Taş Ocakları Bşk. Metin Uluğ ve Akdeniz Rüzgarı Birliği'nden Tarkan Davulcu konuşmacı olarak katıldılar. Taş ocaklarının çevreye verdiği zararın nasıl engellenebileceği konusunda konuşma yapan katılımcılar devletin üzerine düşen görevi yapmadığı konusunda hem fıkirdiler. Bakanlık adına panele katılan Erdoğan Fide "ben devlet adına burdayım ama gelişmeler beni şahsi olarak rahatsız etmektedir, keşke daha farklı bir konumda bu panele katılsaydım" dedi. Kuzey Kıbrıs'ta toplam 56 adet ruhsatlı ocak bulunduğunu 1990'dan sonra bu ocakların tamamının Beş Parmak dağlarına kaldırıldığını ve 2.195 milyon metre karelik bir orman alanında bulunduğuna dikkat çekti. Akdeniz Rüzgarı Birliği adına konuşmacı olarak katılan Tarkan Davulcu "görsel çevre kirliliğinin endişe verici boyutlara varması, orman alanlarının tahrip edilmesi ekolojik dengenin bozulmasına neden olmuştur" dedi.

Rant amacıyla çevrenin tahrip edildiği gerçeğine hiç değinmeyen konuşmacılara izleyenlerden tepki geldi. "Neden yumurtayı kırmamak için çaba sarf ediyorsunuz, et koktu tuz da koktu bu devlet denen organ bizi nasıl dinleyecek, eğer çözüm aranıyorsa tek suçlu devlettir bunu da devlet yapmalıdır, eğer yapmıyorsa zorlanmalıdır, devletten her hangi bir şey beklemek abes. Vermezler, esas sorun siyasi erk ve mevcut sistemdir, neden gerçekleri gizliyorsunuz?" gibi tepkilerdi.

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

14

EVRENSEL BASIM YAYIN

Semih HİÇYILMAZ

Giden araçlar, dönüşte uyuşturucu getiriyor. Eskiden Azerbaycan'da yetiştirilip Nahçıvan kullanılarak gönderiliyordu. Aliyev'den sonra, Türkmenistan yolu kullanılıyor. Mezari Şerif, orası, oradan Türkiye. Türkmenistan'ın resmi arabalarıyla geliyor. Oradan Ali Şen'in uçaklarıyla Türkiye'ye getiriliyor. Kimse arayamaz bunları.

- Hammadde mi geliyor?
Şimdi oralarda yapıyorlar.

- Askeri fabrikalarda mı işleniyordu?

Evet. Askeri fabrikalarda işleniyordu. PETKİM'de de çok işlendi. Ayrıca Afyonkarahisar, Aydın ve Merzifon civarlarında askeri arazilerde ekim yapılırdı, halen de böyledir. İmalat ise, yine askeri alanlarda ve PETKİM gibi devlete ait fabrikalarda yapılırdı. Eroin imalatında kullanılan ilaç, o fabrikanın adına geliyor. O ilaç, sadece eroin imalatında kullanılır, başka bir işte kullanılmaz. İran'dan gelen mal askeri araçlarla gelir genellikle. İşlenmiş gelen ve Türkiye'de işlenen mal, çoğunlukla askeri gemilerle Avrupa'ya yollar. Tüfekçiöğlü ve Türkbileği gibi askeri adamlarla görüşmemiz ondan dolayıdır.

- Kısmetim-1'in batması?
O hikâyesidir.

- Ona çok adam para yatırmış, yanılmıyorsam senin de varmı?

Ne alakası var. Hürriyet gazetesine bakarak karar verilmez. O gemi bir santim uyuşturucu ile batmadı. Kısmetim-1'i batırarak oraya dikkati çektiler, geçirdiler.

- Peki Lucky-S'de bir şey çıkmadı mı?

Vardı, çıktı, yakaladık dediler ve götürüp sattılar yine. O dönemde uyuşturucunun fiyatı yüzde 25'e düşmüştü, yüzde 75 düştü yani. Eğer o kadar yakalansaydı, Türkiye'de eroin pahalalanırdı değil mi? Ama 3/4 düştü.

- Yakaladık deyince, devletin bunu muhafaza etmesi ya da imha etmesi gerekmiyor mu?

Hukuken imha etmesi lazım. Ama evraklarda, imha ettiğini belirtiyor. Devlet bu işin patronu. Yakaladım diyerek hem Amerika'dan ikramiye alıyor, hem de piyasaya satıyor. Kısmetim-1'de de yoktu. Olsaydı, batırırlar mıydı hiç? Lazım ona, niye gemiyi orada durdurdun? Gideceği yere kadar gitseydi orada yakalansaydı. Avrupa'ya bu işleri kimin yapıp yapmadığı ihbarları gidiyordu. Devletin bunlara bir cevap vermesi gerekiyordu.

- Azerbaycan'daki darbe girişimi meselesi?

Tuğrul Türkeş, Şevket Çubuk'la ortak. Her yerde beraber geziyorlardı. Şevket'in oğlunun sünnetine biz de beraber olduk. Kalamış Yat Limanı'ndaki restoranda aynı masada yemek yedik. Videoya filan çekildi. Sahte dolarlar yakalandı. Bunlar Tuğrul'undu, ama cezasını gidip Şevket yattı. Arap ülkelerinden gümrüğünü vermeden beraber petrol ticareti yapıyorlardı. Daha sonra Türkiye Cumhuriyetleri'den daha ziyade Azerbaycan'dan getirip satıyor. Lucky-S'in kaptanı Şevket'in babasıydı. Tuğrul Türkeş, Şevket için de arkadaşım diyor zaten. Türkeş, Almanya'da Bayraklarla müşterek çalışırdı. Azerbaycan'da onunla ve Elçibey'le Gülistan Restaurant'ta beraber olduk. Organizasyonu onlar yapıyorlardı. Aliyev geldikten sonra Türkmenistan'da karargâh kurdular. Ona karşı darbeye teşebbüs ettiler önce.

Aliyev onlara yol vermedi.

- Darbeyi Demirel mi haber vermiş Aliyev'e?

Yok. Sonuç alınamayacağı belli olduktan sonra 'Ben seninle dostum' diyebilmek için haber verildi. Zaten Demirel'in izni olmadan Alparslan Türkeş, tuvalete bile gidemez.

- Uyuşturucu işinde Kıbrıs da önemliymiş, örneğin Rauf Denktaş'ın oğlu?

Raif'in öldürülmesi de benim olayda ifade edildi. Onun uçağında yakalanan 35 kilo uyuşturucu olayı var. Bir kişi tutuklanmıştı. Onun diplomatik pasaportu olduğu için sınır dışı edilmişti. Pilotu cezalandırılıyor, İngiltere'de. Hatta mahkemede bu olayın da benimle bağlantılı olduğu söylenmişti. Raif Denktaş, bildiğim kadarıyla dürüst birisiydi. Uyuşturucu işine karşı çıkıyordu. Samıyorum

uçağındaki uyuşturucudan haberi yoktu. Babasının denetiminde, onun bilgisi dışında yapıyordu iş. Babası da onu devletin öldürdüğünü biliyor. Ama bir şey yapamadı. Bir süre Türkiye'yle dargınlık yaşadı, ama bir şey yapamadı. Karşı çıktığı için Raif'i öldürdüler. Kıbrıs önemliydi çünkü. O zaman Türkiye'den İngiltere'ye fazla ihracat olmuyordu. Kıbrıs'tan yapıyordu.

- Asil Nadir?

Asil Nadir'in babası başından beri işin içinde. İngiltere'de esrar ekiminden yargılanmıştı bile. Asil Nadir de uyuşturucu işinden çok iyi paralar yaptı. Kıbrıs'a mülteci olarak gelmişti. Hiçbir şeyi yoktu. Bugünkü parasının normal yoldan kazanılması mümkün değil. Babasının başladığı işi, devlet yetkilileriyle kurduğu ilişkiyle genişletti. Kıbrıs'ta şimdi söz sahibi odur.

- Elçiliklerde, konsolosluklarda görevli olan adamların bu işteki rolü nedir?

Konsolosluga gittiğim zaman kiminle görüşeceğimi biliyordum. Mesela Belçika'da NATO Komutanı Tuğrul Tüfekçiöğlü'nu aramam gerektiğini, işin ona bağlı olarak yürütüldüğünü biliyordum. Konsolosluktaki adamın ne yaptığı beni ilgilendirmiyordu. Ben, kim kiminle ilişki kurar, ne alır verir bilmezdim. Orada ben yaşamıyorum, o yaşıyor ve o biliyor orayı. O yüzden herkesin görevini o biliyor ve o koordine ediyor. Bana ne söyleyeceğini, ne yapması gerektiğini o biliyor. Mal geldiğinde ben gidip onu alamam ki. Konsolosluk arabası aranmıyor. O gidip alacak. Ben nereye bırakacağını söyleyeceğim. Getirip söylenen yere bırakacak. Dağıtıcıya da parayı kime vereceğini söyleyeceğim. O, götürecektir bankaya şifresini söyleyip yatacak. Şifre her zaman değişiyordu. Şifreyi ben komutana söylüyordum, sonrasını o biliyordu.

- Peki, askeri gemiler?

Genelkurmay'ın askeri gemileriyle her zaman gidiyor. Doğan Beyazıt benden iyi bilir. Hangi gemiyle ne kadar taşındığını ben bilmem, ancak taşıyanlar bilir. Ne zaman geleceğini de bilmem. Avrupaya gelir, mal indirilir, Tüfekçiöğlü teslim alır. Bana al, şuna ver der. Ben sadece bunu bilirim.

- Başka bir şeye karışmıyorsunuz...

Tabii. Çok güzel organize edilmişti. Yine de konsolosluklara bulaşmasın diye '82'de dernekler işin içine sokuldu. Konsolosluktaki adamın kontrolünde yürüyordu yine. Eskiden gidip Tüfekçiöğlü ile görüşüyordum. Şimdi o düzeyde olmuyor. Şimdi, mesela okul müdürüyle görüşülüyor. Mesela Türkbileği, şimdi öğretmen. O zaman o da bizimle beraber Londra'da organize ediyordu. Ve Mehmet vardı, polis. Karısı, Büyükelçi Gümrükçüoğlu'nun sekreteriydi. Gümrükçüoğlu da biliyordu işi. Polis Mehmet, 'indir-bindir'i yapardı. Türkbileği ile ilişkileri sağlardı. Bilgiyi o sağlardı, şu adam yapar, onunla görüşün diye; Türkbileği organize ederdi. O da, mal yüklenmesine, paranın transfer edilmesine karışmaz. Bu işleri yapanlar da başkalarıdır. Herkesin görevi ayrıdır. İndir-bindiri Mehmet yapar, benim mahkemeye gelip şahitlik yapar. Birisi pazarlamayı yapıyordu o zaman. Türkbileği İngiltere'deki tüm faaliyeti yönetirdi. Türkiye'de subaydı.

- Doğan Beyazıt'ı tanır mısınız?

Uyuşturucu ticaretini, gayri meşru işleri, Özel Harp denilen teşkilatı organize eder. Doğan Beyazıt onun bir yetkilisiydi '83 yılına kadar. Kendisiyle son dönemlerde, donanma komutanıyken de görüştüm. Onunla da, kardeşiyle de, kız kardeşiyle de tanışıyorum, konuşuyorum. Eniştereleri Kemal Bey hakimdi. Onunla da tanışıyorum, iç içeydik hep. Onların evinde çok görüştük. Bu, iş gücü konusu. 1989'dan sonra benim tekrar işin içine girmem için Doğan Beyazıt çok ısrar etti. Kız kardeşi de ısrar etti. Uyuşturucu işinde sonra Celal Ateş'i öne çıkardılar. Burada öldürüldü Celal sonra. Beni ikna edemeyince Celal'i ikna ettiler. Celal'i canavar gibi göstermeye çalıştılar. Gazetelere manşet yaptılar. Şurada bunu öldürdü, burada şunun kafasını kesip kahveye attı dediler. Namı yürüsün diye. Celal buraya geldi, herkese haber gönderdi, herkes kendisine

hesap verecek diye. Doğan Beyazıt'ın grubuydu o. Onların adına buraya geldi.

- Doğan Beyazıt dışarıdan görüldüğü kadarıyla tertemiz? Banka hesabı falan?

Dışarıdan görüldüğü zaman tertemiz ama, gidin onun yazlığına bakın, kışlığına bakın, yatırımlarına bakın. Benimkinden daha fazladır serveti. Nereden geliyor? Askeri Yargıtay Başkanı'nın (İlhan Şenel) hanımının adına 5 katlı yazlık devrettim. Hüseyin Baybaşın adına kime satıldı diye baksanız, bellidir. Oradaki tapu memuru beni tanıyor. Ona o kadar rüşvet vermişim. 25 milyona devrini yaptı Paşa'nın karısına.

- Buna benzer değiştirilen yargı kararları biliyor musun? Şu Yafes ile ilgili özellikle. Yafes Öztürk üst düzeyde ilişkileri olan bir insandı. Mahkeme başkanlarının tayinini sanki bu yapıyor?

Konu orada tartışıldığı için bunları o yapıyor gibi. Üst düzeydeki ilişkilerini öyle geliştirdiyordu. Karı satıyor adamların parasını alıyor. Parayı bir yere bağlaması lazım. Zenginliği var. Ama anlatıldığı gibi aham şahum bir adam değildi. Onun bulunduğu yerde karar verildiği için o karar veriyor gibi görünüyordu. Fikrini de söylüyor. Ama belirleyici bir durumu yoktu.

- Cavit Çağlar'la, Çiller'in arası bozuk görünüyor?

Hayır, formalitedir. Bunların bu pislikleri var. Erbakan ne yapıyorsa Süleyman Demirel'in izniyle yapıyor. Türkeş de öyle. '70'li yıllarda, Ecevit bir ara dışta durmak istedi. Yılmaz'ın şimdi yapmak istediğini yapmak istedi, hemen burnunu sürttüler. Demirel şimdi liderdir. Demirel'in yerini tutmaya çalışan Mehmet Ağar vardı. Ben ona bir şey yapmadım. Ortaya çıkardık, yazdık çizdik, ama. Bu Susurluk olayı ile bir şey ortaya çıkmadı yani. Bazı şeyle inkâr edilemez hale geldi.

- Ama şimdi elde kanıt da yok?

Daha nasıl kanıt olsun?

- Dava açsalar?...

Kim kime dava açacak. Bütün bu belgeleri Perinçek'e verdim. Perinçek Mesut Yılmaz'a verdi. O da götürdü, Süleyman Demirel'e verdi. İşin başı Demirel. Ama benim bunları açığa çıkarmam lazımdı. Ben zaten bunu beklemiyordum. Avrupa'nın Türkiye'nin bu yaptıklarını bilmediğini düşünüyordum. Öyle gösteriyorlar. Onlara anlatınca hayret ettiler, şok oldular. O insanları dinlediler, şaşırdılar. Bana ne istiyorsun? Ev araba, güvenlik. Yok dedim. Benim Allah'tan başka bir korkum yok. 20 kişi vardı. Protesto ettiler, Amerika rapor yazdı. Öyle kaldı. Avrupalılar bilmiyorum diyemezler bana. Ama ne yaparlar? Türkiye ile anlaşılır, bu adam fazla oldu bunun çayına bir şey koyalım ölsün gitsin diyebilirler. Bunu yapabilirler. Benim de umrumda değil.

- Cavit Çağlar, Amerikan pazarını Ali Şen gibi adamlarla elinde tutuyordu diyorsun. Bunu Amerikalılar da biliyor değil mi?

Biliyor tabii. Bilmiyorlarsa gelsinler bir daha söyleyeyim. O parayı transfer ettikleri zaman nereden aldılar da transfer ettiler. Amerika bugün Türkiye'ye yolladığı uyuşturucu için para veriyor. Amerika, gelsin Türkiye'ye bu adamların bu parayı nereden getirdiklerini araştırsın. Sorma hakkı vardır. Cavit Çağlar bunu izah edemez. Fabrikasını kurduğu para nereden geldi? O fabrikadan bu kadar para geldi diyebilmesi için, onun vergisini vermiş olması gerekir.

- Çağlar da çok hızlı mı yükseldi?

Evet, kısa bir sürede. Türk-İslam sentezine ayak uydurduğu süreçte hiçbir şey olmaz ona. Ne Amerika ne Avrupa, kimse bir şey yapmaz. Yaparsa halk yapar. Sivil örgütler, siyasi örgütler diyoruz. Onların da üstüne üstüne gidiyorlar, içine içine giriyorlar.

(devamı 8. sayfada)

Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği

- Başka kimler var?

Mehmet Sağlam da işin içindeydi, o zaman. Bakandı. Bir vatandaşla da onun adı karıştı. Onun adını söyledi. O vatandaşlar ceza aldılar. '83 yılındaydı. Epey uğraştık, onun adını çıkaralım diye. Bu kimyevi maddeler, Türk devletinin devlet şirketinin ve üniversitelerin adına geliyor. Yurtdışından ham gelen uyuşturucunun imalatını yapıyorlar. Ben mi getiriyorum? Nasıl getirebilirim, mümkün mü? Alamam bile. Almanya'nın fabrikasından devlet alıyor. Nereye gidiyor bunlar?

- ASALA'ya karşı operasyon yapılmış, MGK karar almış deniyor?

Toplantı ASALA'yı ilgilendirmiyor. İlişkiyi geliştirmek, karşı olanları da imha etmek vardı. ASALA zaten kendi kendini feshetti. ASALA'nın amacı Ermeni katliamını Avrupa Parlamentosu'na onaylatmaktı. Çakıcı'yı, Çatlı'yı ASALA'ya karşı harekete geçirmiş gibi gösteriyorlar. 'Bu insanlar devlet için savaştı' diyorlar. Alakası yok, bunları hep iş gücü için yaptılar.

- Camileri ve okulları onlar da kullanmışlar.

Doğrudur, ama onların kurulma kararı ilk bize iletili, biz onların parasını verdik. Biz cezaevine girdikten sonra da geliştirdi. Uyuşturucu parasından finanse edildi. Demirel de biliyordu, Özal da, hepsi...

- Özal, 1986'da yapılan siyaset yasağının kaldırılmasına ilişkin referandum öncesinde Cindoruk hakkında açıklama yapacağını söylemişti. Demirel'in önünü kesmek için... Bu bilgiler vardı Özal'da.

- Cindoruk da, ben de senin hakkında açıklarım dedi, Özal durdu...

Hayır, o onu söylediği zaman, Cindoruk'un diyeceği bir şey yoktu. Cindoruk, 'Seni öldürürüz' mesajını verdi.

- Cindoruk'a?

Demirel Grubu. Cindoruk'un bir sıfatı yok. Kukla. İsmet Sezgin ve Necmettin Cevheri de öyle. Özal'a 'Seni öldüreceğiz' dediler. O da mecbur kalıp sustu.

- Peki, sonra onlar mı öldürdü dersin?

Yüzde yüz. Hemen paldır küldür gömdüler, ilaçla öldürdüler adamı. Özal Türkiye'de devlet yapılanmasını oluşturmaya çalışıyordu. Bu iğrençlikleri bitirmek, Kürt olayını çözmek gibi. Avrupavari, Amerikavari bir yapılanmaya gitmeye çalışıyordu. Ben kendisiyle çok kez konuştum. Adam bunu gerçekten istiyordu. Mesut Yılmaz'ı da iyi tanıyordu.

- Bu kadar şey bildiğin halde üstüne çok gelmediler. Seni nasıl serbest bıraktı bunlar?

Doğru, Diyarbakır'da beni görevlendirmek için biraz da ondan boşluk verdiler. Diyarbakır'da beni korucu yapmak istiyorlardı. Aşiretimiz genişti, amcam kabul etmedi, sen yap dediler. 'Sana bin kadro verelim' dediler. Ben de orada sıcak bakıyorum görüntüsü verdim, düzelecek diye düşündüler. Ben devletin yanındayım imajı var, TV'de yaptığım bir konuşma vardı, bu süre içinde biraz boşluk verdiler de, ama bir çoğu da 'Baybaşı oyun oynuyor' diyordu. Diğerleri de 'İkna olacak, Diyarbakır'da bin kişilik bir korucu grubu oluşturup başına geçecek' diyorlardı. O konuda beni görevlendireceklerine inanıyorlardı, biraz boşluk bıraktılar. Baktılar ki ben hep uzatıyorum. O zaman kurşunladılar. O gece toplantıda biz onu konuşuyorduk, M. Ağar, Cahit Bayar, Abdülkadir Aksu ve baba birkaç kişi vardı, yemekte konuştuk.

- Peki Sedat Bucak?

Hiç görmedim, hiç tanımıyorum. O zaman güçlü ailelerinin içinden insanları görevlendirmek için her türlü çabayı sarf ediyorlardı. Benim de üzerimde çok duruyorlardı. Senede yüz milyon dolar bana garanti verildi. Bunu bana direkt söyleyen de Hayri Kozakçıoğlu'ydü. '100 milyon dolar sana garanti veriyoruz Hüseyin, o bölgede Diyarbakır'da askeri ihaleler, işeler, orada yapılacak okullar, karakollar, yollar hepsini sen ilk elden alacaksın, ondan sonra kime istersen ver' diyordu. Senede 100 milyon doları geçecek, tabii onlar da alacak, o arada. Benim aldığımı onlar da almış demektir. Ben de, 'Ya çok iyi'

diyordum.

- Kozakçıoğlu hangi tarafta?

Çetenin en üst düzeyde üyesidir. Demirel, ne derse onu yapar. Demirel bu ülkede çetenin başıdır, Türkeş de, Ecevit de, Erbakan da onun adamıdır.

- Demirel, Çiller'le sürtüşüyor gibi.

Hayır, hepsi gösteridir. Bazılarını imha edecekler bu arada, ama Demirel oradadır. Demirel'in yerine biri geçerse aynı bir olaydır. Çiller, Demirel'in yerine geçmeye teşebbüs etmez. Demirel onu harcar. Eğer buna oynarsa hemen imha ederler, bana göre onu aradan çıkaracaklar zaten. Çiller'i, Ağar'ı daha birkaç kişiyi gösterip 'İşte bunlar çetedir ancak devlet temizdir' diyecekler, ama her şeyi yapan devlettir. O organizeyi, o çeteyi de, o 58 kişilik listeyi de, o hayali olayları da yapan hep devlettir.

- Bu 58 kişiye hep yeşil pasaport verilmiş. Sayı bu kadar mı?

Olur mu? Yeşil pasaport alan binlerce insan var. Abdullah Çatlı pek önemli eleman değildi.

- Tanıyor muydun?

1970'li yıllarda duydum. O Fransa'da uyuşturucu işi yapıyordu, ben burada. O çok geri düzeyde idi, satıcılarla muhatap olurdu.

- Son zamanlarda yükseldi galiba?

Hayır, sırf tetikçi olarak kullandılar onu. Diyorum ya, birkaç günah keçisi çıkarıyorlar, bunlar yaptı diyecekler. Pek öyle özelliği olan biri değildi.

- Haluk Kırcı?

Yok, o da öyle. Ona git onu yap, bunu yap derler. O da gider, yapar. Ama Tuğrul Türkeş babasından daha yetkili şimdi.

- MHP içerisinde onun önünü kesiyorlar galiba?

Ben bazı şeyleri söyledikten sonra oldu. Dediler ki, bu adam Tuğrul'u iyi tanıyor. Kanıtlayabiliriz. Biz onunla yemekte oturmuşuz. Uyuşturucu işine dahildir. Şevket Çubuk'un ortağıdır. Lucky S gemisinin kaptanı Şevket'in babasıdır, hiç kıvrıramazlar. Onlar, sözde onu istemiyor oldu. Benim söylediklerim onların inkâr edebileceği şeyler değildi.

- Özel Harp Dairesi'nde tanıdığın başka kim var? Çok kişi var. Hâlâ da var. Demirel başıdır diyorum. Ama, hâlâ bilgi aldığım insanların adını vermem. Savaştı, o öyle savaşıyor, ben de böyle. O da iyi biliyor. Söylemişim bana bilgi vermediğin anda, ben de senin adını veririm demişim.

- Ama onun hedefi oluyorsun?

Zaten hedefiyim. Ben öldürüleceğim zaman birçok şeyin açıklanacağını o da biliyor. Benim ölümüm bile onları titretir. Onu da düşünüyorlar. Birçok bilginin İngiliz avukatların elinde olduğunu çok iyi biliyorlar. Onlara da gidip bulaşmış ve pazarlık yapmışlar. Milyonlarca dolar teklif etmişler, devlet adına, yani Özel Harp Dairesi'nin kendi işidir, görevidir. Ama gidip devlet adına bunlarla konuşuyorlar. Bu adamın işini takip etmeyin anlayalım diyorlar.

- Senin adın nasıl geçer? Özel Harpçi diye mi?

Hayır, Hüseyin Baybaşı Ağa'dır. Çetedir, onun adamları vardır. Ben o dönemde çok şanslıydım, aralarına girdim. Çünkü bir sıkıntı yaşıyorduk. Yoksa benim aralarına girmem için çok yol kat etmem gerekirdi. O dönem aktif bir isim gerekiyordu, kime sorsan Diyarbakırlı Hüseyin'den bahsediyordu. Çok tehlikelidir, diye adım çıkmıştı. Oflular filan dağılmıştı, içlerine böyle girdim.

- Yılmaz ve Perinçek'e önemli belgeler vermişsin. Bunlar gizli kalırsa ne olacak?

Mesut Yılmaz'ın verdiği söz var, bakalım ne kadar duracak, kendini öne çıkarmaya çalışıyor. Demirel'i dışlayıp öne çıkmaya çalışıyor.

- Perinçek'e ordunun içinden bazı bilgiler sızdırılması söz konusu, bu konuda ne diyorsun?

Bir kanat var ordunun içinde, Kürt sorununu da çözmek

kaydıyla bazı iyi şeyler yapmak için destek istiyorlar. Ne derece ciddiler? Gerçekten karşı olan insanları imha etmek için mi? Gerçekten dürüst müdürler? Bilmiyorum. Böyle bir mesaj aldım ben.

- Bahtiyar Aydın, Eşref Bitlis, intihar eden Albay, Cem Ersever, bunlar hep bu türden denebilecek adamlar. Yok edildiler. Bunlar, başka türden sorunu çözmek isteyen adamlar mı?

Bazıları evet. Cem Ersever'i oyuna getirdiler. Onu bazı şeyleri çözmek için ortaya çıkardılar, o daha fazla şey söyledi. Özel Harp düzeyinde birisi değildi. Ordu, Özel Harp'e bağlı, JİTEM de Jandarma'ya bağlı, jandarma da orduya bağlı. Cem Ersever çok geride.

- Eşref Bitlis her şey JİTEM'in eline geçsin diyordu?

Hayır, onu öyle göstermeye çalışıyorlar. Turgut Özal'ın görüşleri ve projesiydi. Demokratik yapılanmaya gitmek, o da Özal'dan yanaydı.

- Necip Torumtay?

Sanırım Özal ona güveniyordu. O da baktı ki olmayacak, o da ölecek, istifa etti.

- Türkbileği?

Türkbileği, Belçika'da. NATO Komutanı'nın da ismini verdim. Görüşmelerimizi kanıtladım. Bu adam, Osten'de benim vizemin uzatılmasında garantördü. Bunların hepsi kanıtlanmıştır. Dosyamda var. İngiltere'deyken cezaevinde sahte isimle yatıyordum. Devlet yetkililerinin beni ziyaret ettiklerini hep kanıtladılar. Mahkemeye de geldiler bunlar. Hem Belçika'daki hem İngiltere'deki mahkemeye. Hem Türkbileği, hem Tüfekçioğlu. Şükrü Balcı'nın, beni İngiltere'de Necdet Yılmaz olarak ziyaret ettiğini kanıtladılar.

- Nasıl kanıtladılar?

Girişte adını kaydetmesi gerekiyor ve kameradan geçiyor. Bir de benim avukatıma ifade verdi. Şükrü Balcı, Necdet Küçüktaşkınır, Mete Bozbora, ziyarete geldiler.

- Hangi cezaevine geldiler? Değişik cezaevlerine geldiler. Mahkeme dosyasına geçti. Türkiye'den, Necdet Yılmaz işadamıdır, Türk devleti nezdinde itibarı olan bir insandır şeklinde resmi belge getirdiler.

- Yani sizi Hüseyin Baybaşı diye tanıyorlar?

Tabii. Önceden benim otelim açılışına gelmiş insanlar. Açılışa gelenlerden biri de Gazeteci Behiç Kılıç'tı. O da bilir onların orada olduğunu. Benim Karamahmetlerle ilişkimi çok iyi biliyor. Yakın ilişkim var. Karamahmetler o para transfer işinde görevli idi.

- Karamahmetler bu işin içinde. Sabancı bunların ayağını kaydırıldı. Şimdi, Sabancı bu işin içine mi girdi?

Hayır, hayır... Sabancı kaymağını yiyor. Çok uyanık adam. Çok uyanık girmede, ama para transferinde kendi bankalarını kullandırdı. Çünkü Karamahmetlerle uyuşturucu işine de girdi. O dönemde para bulmak için onlar hep bizlerin ellerini öpüyorlardı. Özer U. Çiller, Amerika'dan Türkiye'ye para transferinde kullanılan en aktif kişiydi. Cesim Alagöz'le ortaklı.

Hüseyin Baybaşı:

UYUŞTURUCU
KAÇAKÇILIĞINI
DEVLET YAPIYOR

Gelecek Sayıda...

TAKSİMCİ VE ŞOVENİST “EĞİTİMLE BİR ÖMÜR”

Kıbrıs'taki İngiliz Sömürge Yönetimi'nin “böl-yönet” ve Kıbrıs Türk Liderliğinin “taksim” politikaları gereği, Maarif Dairesi'nin Eylül 1958 sonunda ikiye ayrılması ardından, Kıbrıs Türk Maarif Dairesi'nin başına getirilen Hüsnü Feridun, 1969 yılı Temmuz ayına kadar 30 yılı aşkın bir süre, Kıbrıs Türk eğitiminin başında bulunan kişiydi. Nisan 2000'de İstanbul'daki Boğaziçi Yayınları tarafından basılan 647 sayfalık “Eğitimle Bir Ömür” adlı kitabına şu alt başlığı koymuş: “Kıbrıslı Türkün 1932-1969 Dönemi Eğitim Panoraması ve Eğitimde Özerkliğe Kavuşmasının Hikayesi”.

1963-68 yıllarındaki zor yılların bitmesinden sonra, kendisini ülke dışına atan Hüsnü Bey, 20 yıl da UNESCO'nun Ortadoğu programlarını yönetmiş ve orada emekli olduğu 1989 yılından beridir de, KKTC Cumhurbaşkanlığında yüksek maaş karşılığı deruhte ettiği “Eğitim ve Kültür Özel Danışmanlığı” görevi ile ülkemiz “Maarif”ine değerli katkılarını sürdürmektedir.

KİTABIN AMACI

Dr.Hüsnü Feridun, kitabının “Giriş”inde şöyle yazmaktadır:

“Amacım, Kıbrıslı Türkün eğitim tarihinde, özellikle eğitim özerkliğine kavuşmamız sürecinde, unutulmuş veya kaydı tutulmayan gelişmeleri, problemleri, gayretleri, hüznüleri, sevinçleri...gerçeğe en yakın olarak, o günleri yaşamamış bugünkü ve gelecekteki gençlere ve meslektaşlarıma bir kaynak olarak sunmaktır. Anılarıma, olanak buldukça, belgeler de kattım. Ayrıca, eskiyi bugünkü yenilerle kıyaslamayı da gözardı etmedim. Beklentim, genç kuşakların, geçmişlerini araştırarak “ne idik, ne olduk!” diyebilip, bu günlere nelere katlanılarak gelindiğinin bilinci içinde olmaları ve Anavatan Türkiye'nin desteğiyle kazandığımız özgürlüğümüze sımsıkı sarılmalarıdır.”

Dr.Hüsnü Feridun'un kitabı, emekli öğretmen Hasan Behçet'in 1969 yılında yayımlanan 330 sayfalık “Kıbrıs Türk Maarif Tarihi 1571-1968” adlı değerli çalışmasının bir devamı, ya da tamamlayıcısı niteliğinde. Ama bir başka özelliği de, Kıbrıs Türk liderliğinin 1950'li yılların ikinci yarısında yoğunlaştırdığı ayrılıkçı taksim politikasının eğitim alanındaki somut adımları da satır aralarında yansıtması. Örneğin 1937 yılından beri Omorfo'da ilkokullara öğretmen yetiştiren “Öğretmenler için Eğitim Merkezi”, 1957'de Lefkoşa'ya taşınmış, ancak Türk ve Rum Maarif Hizmetlerinin ayrıldığı 1959 yılında iki toplum arasında bölünerek “Türk Öğretmen Koleji” adı altında Lefkoşa Türk semtine taşınmış. (s.49)

ÖNCE MAARİF TAKSİM EDİLİYOR

Lise sonrasında Öğretmen Koleji'nde eğitim gören Feridun, Maarif Dairesi'nin İngiliz Müdürünün, Lise Okul Komisyonu Başkanı olarak Evkaf Dairesi'nden sağladığı bir bursla, İstanbul Üniversitesi'nde (1946-1951)Fizik-Kimya öğretmeni olur. Kıbrıs'a dönerken, artık yanında sınıf arkadaşı ve eşi Türkiyeli Leman Hanım da vardır. Leman Feridun ise, 1954-1969 arasında Kız Lisesi'nin 15 yıl süreyle değişmeyen müdiresi olacaktır. Hüsnü Feridun, bir yıl Lise'de, üç yıl da İngiliz Okulu'nda öğretmenlik yaptıktan sonra, 1 Eylül 1954'de Fen dersleri Müfettişliğine getirilir. “Bazan Okul Komisyonlarından aldığım şikâyetler üzerine, okulda ahlâki veya milli bakımlardan problem yaratan öğretmenlerle uğraştığım da olmuyor değildi. Bu da işin hoş olmayan tarafıydı!” (s.97)

1958'in sonbaharında Kıbrıs Maarif Dairesi'nin Türk Maarifi Bölümü, Türk Eğitim İşleri İdare Memuru Fuat Sami Bey idaresinde Türk semtine taşınır.(s.105) Türk Maarif Encümeni tarihi ilk toplantısını 9.10.1958'de Lefkoşa'da yapar (s.113) ve aldığı ilk kararlar arasında, “29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'nın Umumi Tatil ilan edilmesi ve 10 Kasım günü okullarda ders yapılmayıp, ebedi şef Atatürk'ü anma törenleri yapılması” da vardır. (s.114)

Yazar, Rauf Denktaş'ın Kıbrıs Türk Kurumları Federasyonu Başkanlığı görevini devralması ile ilgili olarak iki farklı tarih vermektedir: 17 Nisan 1957 (s.88 ve 106) ve Nisan 1938 (s.147) Oysa doğru tarih 27 Ekim 1957'dir.

Feridun Bey de, bu federasyonun Eğitim ve Kültür Komitesi'nin başkanlığını yapmaktadır. Denktaş-Feridun işbirliği de o günlerde başlamıştır:

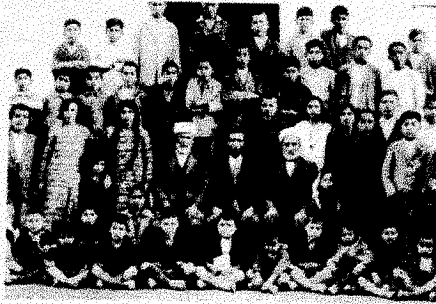
“Bir taraftan Daire'deki görevimi yaparken, diğer taraftan da Federasyon'un gittikçe artan işleriyle uğraşıyordum. Denktaş bey, keskin zekası ve çabuk karar verme yeteneği ile, iyi ve etkin bir liderdi. Özellikle hiç taviz vermediği milliyetçiliği ve Türkiye'ye bağlılığı, kendisiyle çalışmayı bir zevk haline getiriyordu.

Federasyonda eğitim konusunda neler yapılıyordu? Bunu anlayabilmemiz için o günlerin politik akışına bir göz atalım:

1958 yılının sonlarına doğru tırmanan ve 27-28 Ocak 1958 olaylarında son haddine varan gerginliklerle çatışmalar, artık iki toplumun ayrılışına doğru gidişi hızlandırıyordu. Nitekim, Şubat 1959 ayında imzalanan Zürih ve Londra antlaşmaları ile Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kuruluş hazırlıkları başlayacak ve 16 Ağustos 1960'ta kuruluşu ilan edilecekti.

EĞİTİMLE BİR ÖMÜR

Dr. Hüsnü FERİDUN

ANADİLİ RUMCA OLAN TÜRKLER VE RUMCA DERSİNİN KALDIRILMASI

İşte bu hava içinde İngilizler, Liderlerimiz Dr.Fazıl Küçük ve Rauf Denktaş'la toplum meselelerini görüşmeye başlamışlardı. Özellikle Federasyonu geleceğin Türk Cemaat Meclisi olarak görüyor, toplumun eğitim konularında Federasyon ile işbirliği yapmayı, geçmişin aksine, gerekli buluyorlardı. Kısacası, toplum tarihinde yeni bir süreç başlamıştı.” (s.107)

Kıbrıs Türk Kurumları Federasyonu Başkanı Rauf Denktaş ise, İngiliz Maarif Müdürü Tudhope'a yazdığı 21 Ekim 1958 tarihli bir mektubunda, diğer şeyler yanında şu hususa dikkat çekmekteydi:

“Halk eğitimi meselesi, senelerce ihmale uğramış olan Türk köylüsü için hayati bir meseledir ve enerji ile ele alınması gerekmektedir. 33 köyde Türklerin Rumca konuşur durumda olduğu malûmunuzdur.” (s.118)

İsmet Konur da, “Kıbrıs Türkleri” adlı kitabında, 1931 nüfus sayımına göre, anadili olarak Rumca konuşan Türklerin sayısının, Lefkoşa kazasında 1004 ve Baf kazasında 521 (Türk nüfusun %2.5'i) olduğunu kaydetmekteydi. (İstanbul 1938, s.30)

Bu önemli toplumsal sorunla ilgili olarak daha sonraki

yıllara ait Maarif Encümeni Tutanaklarında şu bilgiler kaydedilmektedir:

“(1950-52 yıllarında) Ebeveynleri Rumca konuşan köylerde 5-6 yaşlarında çocuklar için encümence istenen izahata karşılık, Maarif Müdürü: “33 köyde kurs olduğunu, 471 öğrenciden 265'inin kurslara devam ettiğini” cevaben bildirdi. (Hasan Behçet, agy, s.102)

Yine aynı dönemde, etkileri günümüze kadar gelecek olan bir başka önemli karar alınmıştı. Bazı köylerde müslüman halkın Rumca konuşmasının sosyal ve ekonomik nedenleri araştırılmadan, Türk Tali Okullar İdare Heyeti, Ortaokul ve Liselerde okutulan Rumca dersinin kaldırılmasına karar verdi ve bu karar 26 Nisan 1956 tarihinde resmi gazetede ilan edildi. (agy, s.141)

1956-58 yıllarına ait Maarif Encümeni Tutanaklarında da şu cümle var: “Rumca konuşan Türk köylerinde Türkçenin yayılması için geçen yıl açılan gece kurslarının memnuniyet verici şekilde devam etmelerinden dolayı encümen maarif müdürüne teşekkürlerini bildirdi.” (agy, s.105)

TC'Lİ HALK EĞİTİMENLERİNİN GİZLİ GÖREVİ

O yıllarda, Hüsnü Feridun'un başkanlığını yaptığı Federasyon Eğitim ve Kültür Kolu'na ek olarak “Federasyon Halk Eğitimi Merkezi” de faaliyete geçirilmiş ve bu merkezde çalıştırılmak üzere Türkiye'den “Halk Eğitimi öğretmeni” adı altında bazı kişiler getirilmişti.

Feridun Bey, adaya getirilen 12 kişilik TC vatandaşı “eğitmen”lerin listesini, Kıbrıs Muhaceret Müdürü'ne duyan Federasyon Başkanı Rauf Denktaş'ın, 10 Şubat 1959 tarihli mektup üzerine şöyle yazdığını aktarmaktadır:

“Ve böylece Sn.Rauf Denktaş'ın aşağıdaki belge üzerine 19 yıl sonra düştüğü 13.12.1976 tarihli notta belirttiği gibi “İlk TMT liderleri bu şekilde Kıbrıs'a geldi”. (s.120)

“İlk TMT liderleri”nden ve “K.T.K.Federasyonu Halk Eğitim Merkezi Başkanı Necat Ertekin tarafından hazırlanan “Halk Eğitim Merkezi Öğretim Programı”nda da Türkçe konusunda şu hususlar yer almaktaydı:

“1.Muhakkak olarak Türkçe konuşmamızın lüzum ve ehemmiyetini, ana dili olmayan bir milletin zamanla ortadan silineceğinin tarihi misallerle anlatılması. (Halen bazı köylerde ekseriyetin Rumca konuştuğunu, fakat buna karşılık Rumların Türkçe bilmediklerini)

2. Halkın konuşma lisan ve lehçeleriyle meramlarını serbest söylemesine fırsat vermek, zaman zaman düzeltmelerle, şive değişmesinin dikkat ve sabırlı hareket edilerek ancak biraz farkedeceğinin izahı

3. Türkçe dilinin günlük konuşmalarda en çok kullanılan kelimelerden başlayarak, bu kelimelerin yazılıp okunmasını öğretmek suretiyle kelime hazinelerini zenginleştirmek

4. Dilimizin ana basit kaidelerini izah ile onlara bne kadar kolay ve çabuk konuşabileceğimiz hakkında güven kazandırmak (Türk olup ekseriyeti Rumca konuşan köyler için)”

VATAN-MİLLET-SAKARYA DÖNEMİ BAŞLATILIYOR

Çalışma programında “Milli mevzular”da da şunlar yer almaktaydı:

“Türk tarihi ile ilgili konular kahramanlık hikâyeleri, konferanslar ve milli oyunlarımız gibi milli beraberlik ve varlığımızı kuvvetlendiren faaliyetlerimizi, bilâhare sinema, kültür kolları teşkili ve ekipler temini suretiyle atırlı olarak programlayacak ve tatbik edeceğiz.” (s.125-126)

-SÜRECEK-

Sivas Katliamı Anısına

Ekim Kültür-Sanat-Üretim Merkezi'nin düzenlediği 1993-2 Temmuz Sivas katliamında yaşamını yitirenleri anma gecesi, 3 Temmuz Pazartesi saat 20:30-22:00 arasında yapıldı. 1 dakikalık saygı duruşuyla başlayan gece Ekim Merkezi Başkanı Kazım Öngen'in, katliamı ve irticayı anlatan konuşması, Ekim Saz Grubu'nun müzik dinletisi, şiirler ve semah gösterileriyle saat 22:00'de son buldu. Saz Grubu, Sivas üzerine yazılmış türküler ve Pir Sultan Abdal'dan deyişler okudular. Gülsüm Akyüz'ün "Yandım Ateşlerde", Güngör Gençay'ın "Yangın Gülleri" ve Nazlı Şahin'in "Söz et" şiirleri gecenin anlamını, katliamın insanlığa kültür ve sanata verdiği zararları ve gericiğin açık yüzünü ortaya koyuyordu.

Ekim Merkezi Başkanı Kazım Öngen'in konuşması şöyleydi:

"Değerli arkadaşlar,

37 can ve 34 aydın insanın diri diri yakılarak katledilmesinin üzerinden bu gün tam 7 yıl geçti. Şairler, müzik ustaları, öykücüler, eleştirmenler, kundaklanan Madımak Otel'i'nde tüm Türkiye'nin gözü önünde ölüme gönderilmişlerdi. T.C devleti göstermelik sanıklara göstermelik cezalar verdi, suçu tespit edilenler ise daha geçtiğimiz ayda idam cezasına çarptırıldılar, ceza temyiz için yargıtaya gönderildi, hala orada beklemekte.

Kundakçılar belliydi. Tekbir getirerek "kafir" ilan ettiklerine saldırıp yakanlar şeriat isteklerini açıktan ilan etmişlerdi. O dönem başbakanı Tansu Çiller eylemcilere müdahaleyi reddetmiş ve yakılanları suçlamakta tereddüt göstermemişti. Sonradan Adalet Bakanlığı yapan Refah Partisi milletvekili Şevket Kazan kundakçıların avukatlığını üstlenmekte gecikmemişti. Yalnızca bu bile "Türkiye demokrasisi"nin ne tür bir deve kuşu olduğunu ortaya koymaktadır.

Şimdi soruyoruz, bu gün "irticaya karşı savaş" açanlar 2 Temmuz 1993 günü neredeydiler?

Yıllardır irticayı temsil etmiş olanların "irticaya karşı savaş"larında bir anormallik olmalıdır. Bu anormallığın "savaş" yürüttüklerini söyleyenlerin görünür pozisyonlarındaki anormallığın yanında sözü edilen "savaş"ın kendisinde içerilmiş olması kaçınılmaz görünüyor.

Biz, Ekim Kültür-Sanat-Üretim Derneği olarak, T.C egemenlerinin "irticaya karşı savaş"larını, tamamen tekellerin siyaset alanında ve yeniden yapılandırmanın ihtiyaçları bağlamında bir iç çekişme olarak görüyoruz. Bu çekişme Kuzey Kıbrıs'a da yansıtılmakta, zaman zaman siyasallaşmış din bizim ülkemizde gündemine sokulmaktadır. Ancak Kıbrıs Türk halkını askeri idare ile yönetmekte olan T.C egemenleri şimdilik bu yönetimlerinde sıkıntı yaşamadıkları için siyasal dini yedek olarak tutmaktadırlar.

Gericiliğin kaynağını oluşturan tekellerin çıkarına ekonomi ve politika alanını yeniden düzenlemeye girişen T.C egemenleri, kendi gerici olduklarını örtmek üzere, yıllardır ve bu arada 2 Temmuz'da kullandıkları, besleyip büyüttükleri dini kendi tarzlarında siyasallaştıran ama bu arada çizmeyi aşan şeriatçıları öne sürüyorlar. Yeterince ürküttüklerini düşündükleri aydınları, kundakçı şeriatçıları hedef gösterip kendi taraflarına, ekonominin ve siyasetin yeniden yapılandırılmasına kazanmaya çalışıyorlar. Yıllardır şeriatçıların saldırılarına uğramış Alevi insanlarda, yine kazanılmaları hesaplanan ciddi bir güç oluşturuyor. İşçi ve emekçilerin ise, laik-şeriatçı saflaşmasında bölünmeleri önemli hedefleridir. Bu taktiğe birde ideolojik biçim bulunuyor "kemalizm". Her uğursuz gerici yönelimin zırhı kılınmak istendiği gibi, "irticaya karşı mücadele"nin de "yön vericisi" olarak yeniden övgüye mazhar oluyor.

HAYDİ BARIŞ İÇİN ELELE! BİRLİKTE MÜCADELEYE!

Ekim Kültür-Sanat-Üretim Derneği -Gençlik Kolu Kıbrıs Sorunu ile ilgili bildiri dağıttı. Bildiriyi aynen yayınlıyoruz.

Biz gençler olarak adamızdaki dış güçlerin baskısından kurtularak gerçekçi bir çözüm için mücadele etmeliyiz. Çünkü bu ada bizim! Var olan sorunlarımızı kendi irademizle biz çözmeliyiz. Biz, sorunlarımızın dış güçlerden ve yerli işbirlikçilerden kaynaklandığına inanıyoruz. Şövenizme, emperyalizme ve milliyetçiliğe karşı, barışı ve insan sevgisini savunmalıyız.

Kıbrıs sorunu, dış güçlerin kendi çıkarları için hakimiyet sağlamaya çalışmalarından kaynaklanan bir sorundur. Sorun bu emperyalist güçlerle Kıbrıs halkı arasındadır. Dış güçlerin ürettikleri tezler kendi çıkarlarına uygundur. Bunlar iki etnik yapıyı kavga ettirerek kendi hedeflerine ulaşmak istemişlerdir. Şimdi sizlere sormak istiyoruz: bunlar değilmiydi kendi

emelleri ve çıkarları doğrultusunda bu güzel insanlarımızı, etnik ve dini farklılıklarını kullanarak birbirlerine düşüren, birbirleriyle savaştıran?

Kalıcı bir barış ancak ve ancak iki toplumun emekçi insanlarının iradesine bağlıdır. Dış güçlerin adanın iç işlerine karışması sürdükçe gerçek bir barış olmayacaktır. Bu etkinliğin düzenlenmesinde İsmail Cem ve Yorgo Papandreu'dan herhangi bir "yardım" talebini reddediyoruz. Barış ancak ve ancak iki toplumun birbirleriyle savaşmaktan çıkarı olmayan emekçilerinin ellerindedir.

Bundan sonra iki toplumlu etkinliklerde Ekim Gençliği üzerine düşeni yapmaya hazırdır.

Ekim Kültür-Sanat-Üretim Derneği
Gençlik Kolu

bir demet şiir

Aydın ADAMOĞLU

HATAYLI HATİCE

Altın ay
hergün altın yaratır şehri
hurmaları altın yapar
kubbeleri, minareleri
burçları, evleri, keremitleri
sokak lambalarını
direkleri

hatay'lı hatice uyanama kadar
kocasına çocuklarına doymadan
toz çapıtını, çantasıa koyana kadar.

GÖZ6

Zincirimi
kolanımı
potin bağımı
parmak izlerimi aldılar

düşüncelerim bende kaldı.

FARK

birinin önlüğü kırmızı-beyaz
diğerinin mavi-beyaz
ikisinin de cebinde
birkaç kuru üzüm
birkaç pirilli
ucu kırık bir kalem
küçük bir de silgi.

SON KIBRISLI

Şeherde
bir nisan günü
mahallenin son kıbrıs'lısı
güneşe arkasını vermiş, tığ işi işler.

kendi gibi ihtiyar kedisi
duvarın dibinde yalanır durur.

ne geçen satıcı
ne hurmada öten serçe
ne sokakta oynayan çocuklar
farkında değiller.

o, son kıbrıs'lı
son tığ işi.
son kedisi.

Γ Σ Ο

3000 oyuncu
1 manga seyirci
sahaya atılan 2 kurşun
1 kırmızı kart
kümede kalma sevinci

YÜREĞİM

Sokak kapısında 2 kurşun deliği
şiltede
benim yüreyim kalbur

1617

yalın ayak koşturan 2 asker
arkalarından açılan ateş
daracık bir çukur
sığdırılan 2 vücut
başlarına dikilen bir inşaat demiri.

Sevgili Millet;

Size 4-5 ay önce e-mail çektim, 12 tane şiir gönderdim. Ben sizde var zannediyorum, siz e-maili almadınız herhalde.

Böylece klasik haberleşmeye döndük. Aynı şiirleri yine gönderiyorum. Bunlar son '**pembe çiçekler**. **Bundan sonrakiler avroşillo'durlar**. Her halde başınız ağrımayacak.

Buradaki bizim milletle de konuştum. Avrupa'ya da göndereyim diye sordum. Gönder dediler. Ben de Şener'e 2 şiir gönderdim. '**Avroşillo**' tadında. Hala bir cevap yok. Bu beni sevindiriyor. Eğer yayımlarlarsa şiir değil, muhallebi yazdığımı düşüneneğim.

Bu mektubu size yeğenim ulaştıracak.

Hepinizi kucaklarım.

Not: şiirler hakkındaki tepkileri öğrenmek isterim.

1-Eğer beğenilirse artık yazmam.

2-Eğer beğenilmezse gene yazmam.

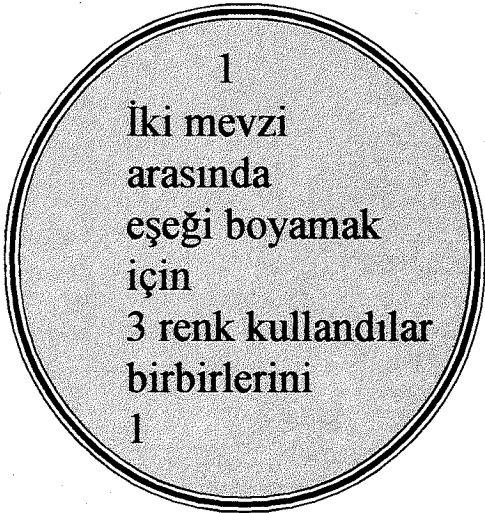
3-Eğer soru işareti bırakırsa kafalarda devam ederim ve bu beni sevindirir

ÇIKARMA PLAJI

Kimstesiz bir parka
sahipsiz havan
öksüz bir deniz
yetim özgürlük.

SEVER SEVER

en onurlu papatya ara bölgede büyür
basılmayan, özgür
onun yaprakları hep 'sever' çıkar.

ZENGİNLİK

avluda

hasırları sökük 2 sandalye

eski bir masa üzeri bomboş

yaşlı kadın geldi,

bir önlük dolusu gül yaprağı boşalttı

masanın üstüne

'ne kadar zenginmiş' dedim

kendi kendime.

BİR KİTAP...

GERÇEK

Selim KURTULUŞ

MÜCADELE YENİ BAŞLIYOR BAY GENERAL

Bir televizyon ekranı. Ekranda başrolde bay general. Generalin yanında süklüm büküm olmuş üç kişilik şükran ekibi. Generalimiz sözlerine demokrasi dersiyle başlıyor. Demokrasinin fazilet ve erdemlerinden söz ediyor. Kendisine yapılan eleştirilere karşı hiddetini artırarak "attığı okların hedefin kalbine saplandığını" vurguluyor.

Sözü Başbakan Yardımcısı Akıncı'nın polis günündeki tepkisine getiriyor. (Polis gününde hükümetin önerisi olan "polisin askerden alınıp içişlerine bağlanması" konusunda bay general hiddetlenerek bu yaklaşıma karşı olduğunu vurgulamıştı. Akıncı da toplantıyı terkederek tepkisini ortaya koymuştu.)

Bay general alışık olmadığı bu "saygısızlık" karşısında BRT'yi makamına çağırarak "sıkıyönetim bildirisi"nin bir bölümünü döktürdü.

Akıncı'ya seslenerek "Turizm bakanı olarak kendi işine baksın. Yoksa Başbakan Yardımcısı olarak konuşuyorsa ülkenin içinde bulunduğu ekonomik krize bakıp sorumluluğunu bilsin."

Anayasal bir kuruluş olarak görevini yaptığını söyleyen bay general, hangi anayasa sorusunun cevabını vermeli. Ülkesinden getirip zorla dayattığı ve geçici 10. Madde ile bay komutanın vali olduğu bu anayasaya sığınması ne kadar gerçekçi? Demokrasiden sık sık sözeden bay general "seçilmişlerin" yetkilerini atanmışların ne zaman ele geçirdiği görülmüştür?

Evet, bu ülkede 1955'den beri TC göndermeleri, 1974 sonrası ise işgal hukukunun temsilcisi bay generaller sıkıyönetim komutanı olarak hep "karar verici" olmuşlardır. Bunlar yaşanırken uşaklık eden işbirlikçi hain takım ise halkına sırt çevirmiştir.

İç siyasette bu parti iyi şu parti kötü, bu hükümet iyi-kötü tartışmaları yapıldı. Yapılacak. Fakat, işin gerçeği TC generallerinin ellerini çabuk tuttuğudur.

Ülkenin siyasetinde sınırsız ve pervasız hegemonya kuran generallere ilaveten TC Devletinin dayattığı talan ve soygun hukuku (paket) birlikte işliyor. TC elini çabuk tutuyor. 3-4 yıl içinde olası bir andlaşma ve AB süreci işleyebilir. Olasılık bu yönde geliyor. O gün geldiğinde TC'nin bir ilçesinden farklı olmayacak (her anlamda) bir Kuzey Kıbrıs AB'ye girecek. Dolayısı ile TC bir yerinden AB'ye girecek. Ve yine kuzey kontrolü nedeni ile AB içinde sorun, şantaj yaratarak avanta koparmaya çalışacak.

Bunların olabilmesi için gözünü AB'ye çevirmiş ülke burjuvazisini de tertiplemeli. Adımlar bu yönde. Burjuvazinin çoğunluk kanadı bu "ananın" analarını bellediğinin farkında ve anasına ürkekçe karşı.

Süreç hızlanıyor. Generaller ve hain uşaklar ellerini çabuk tutuyor. Fakar halkımızın sabrı ve sağduyusu tükeniyor. Tepkiler çığ gibi büyüyor. Her taraftan her parti tabanından "bunlar bizi kurtarmaya gelmedi. Ülkeyi işgale geldiler" haykırıları yükseliyor. Mücadele yeni başlıyor. Ayak patırtıları, Kutlu Adalı cinayetleri artık karşılıksız kalmayacak.

26 yıldır bu yaşananlara direnenlere "vatan haini" dendi. Oysa artık bu yaşananlara karşı durmayanlar (bireyler-örgütler-partiler) vatan hainidir. Ülkesine, halkına ihanet içindedirler.

Merhaba!...

Bundan sonra bu sayfada her ay birlikte olmaya çalışacağız. Sayfanın amacı genel olarak kültür sanat ile ilgili haber ve yazılardan oluşacak. Bu ayki sayıda sizlere bir kitabın tanıtımını yapmaya çalışacağım. Lafı fazla uzatmadan kitabın tanıtımına başlayalım isterseniz

Bu ay tanıtımını yapacağımız kitabın ismi "Çağdaş Latin Amerika Şiiri Antolojisi". Kitap Y.K.Y'ndan çıkmış. 314 sayfalık bu kitabı hazırlayan kişi; Ülkü Tamer. Tamer, Latin Amerika'lı şairlerin şiirlerini derlemekle kalmamış; onları özenle ve kendine özgü güzel diliyle, İngilizce ve İspanyolca'dan Türkçeye çevirmiştir.

Büyük bir kültürün, muhteşem bir coğrafyanın, bağımsızlık savaşlarının, devrimlerin, siyasal çalkantıların beşiği, 19 ve 20. yüzyılın Latin Amerikası...Şiirinde de pek çok akımdan (savaş şiiri, Modernismo, Mundovonismo, Kübizm, Avant-Garde, Afro-Amerikan, Sürrealizm, Anti-şiir...) etkilenen pek çok şairin yurdu. Borges, Ruben Dario, Carlos Drummond de Andrade, Gabriela Mistral, Pablo Neruda, Nicanor Parra, Eugeni Florit, Nicolas Guillen, Jorge Carrera Andrade Octavio Paz, Cesar Vallejo, Otto D'Sola gibi dünyaca ünlü nice şairin toprakları...Arjantin, Bolivya, Ekvator, Guetamala, Haiti, Honduras, Küba, Meksika, Nikaragua, Peru, Porto Riko, Şili, Uruguay ve Venezuela'dan oluşan toplam elli şair ve yüzlerce şiirle dolu olan bir kitap.

Evet, dilerseniz kitapta yer alan bir kaç şairi ve şiirlerini bir nebze de olsa tanımaya çalışalım.

PEDRO SHIMOSE BOLİVYA, 1940.

BİR KÜÇÜK BURJUVANIN SÜPERAKADEMİKREALİSTİK ŞİİRİ

Genç kadınları kültürümüzle etkiledikten sonra,
Vesta kızlarına ve utangaç rahibelere saldırdıktan sonra,
Leylakları yaktıktan, bulutları gömdükten, tapınakları ateşe verdikten sonra,
Kutsal inekleri boğazladıktan, tanrıları öldürdükten sonra,
Güle ve İsveç Kralı Gustave'a sövüp saydıktan sonra,
Müzeleri havaya uçurduktan, mezarlıklarda dansettikten sonra,
Ün peşinde koştuğundan ve o kadınla yattığımızı düşledikten sonra,
Ejderhalarla, imparatorluklarla, devlerle savaştıktan sonra,
gazetelere geçsin diye adımız, yalvar yakar olduktan sonra,
piramitleri yıkmak için sabah karanlığı toplantılar yaptıktan sonra,
elimize ne geçti?
Akademide bir koltuk,
Bir de çek defteri.

KONT DRAKULA İNCELEME GEZİSİNDE

Gece yarısı uyanıyorsun, susamışsın,
Kalkıyorsun mezarından, viski içiyorsun,
bir çığlık atıp kanat açıyorsun,
Yeşil Berelilerle uçuyorsun ülkenin üstünde,
korku salıyorsun, arama yapıyorsun kentlerde
evlere giriyorsun, talan ediyorsun kitapçıları,
üniversiteleri kapatıyorsun, sansür koyuyorsun basına,
hor görüyorsun sevgiyi, Donald Duck okuyorsun;
işkence ediyorsun, sorguya çekiyorsun, sonra iç çekiyorsun,
kurbanlarına saldırıp bin voltluk gözleriyle
ölüm öpücüğü veriyorsun onlara
ve şatona dönüyorsun
güneş doğmadan önce
duş yapıp traş oluyorsun
kahvaltı ediyorsun Frankenştayn'la, gazeteleri karıştırıyorsun,
esniyorsun
ve çekiliyorsun derin hükümdarlıklarına
karanlığın.

Tahsin Güneyli

JORGE LUIS BORGES
Arjantin, 1899-1986

AVLU

Yoruldu renkleri avlunun
Akşamları
Dolunayın büyük aydınlığı
Aldığı göğü artık büyülemiyor.
Gökyüzü öyle serin ki şimdi
Küçük bir melek ölmüş diyecek bakıcılar.
Avlu, göğün uzantısı.
Tanrı'nın yüreklerle baktığı
Bir penceredir avlu.
Taşan göğün
Eve aktığı bir yamaçtır avlu.
Sessizce
Ölümsüzlük bekliyor yıldızlı kavşağında.
Yaşamak ne güzel sıcak dostluğunda

Çağdaş Latin Amerika Şiiri Antolojisi

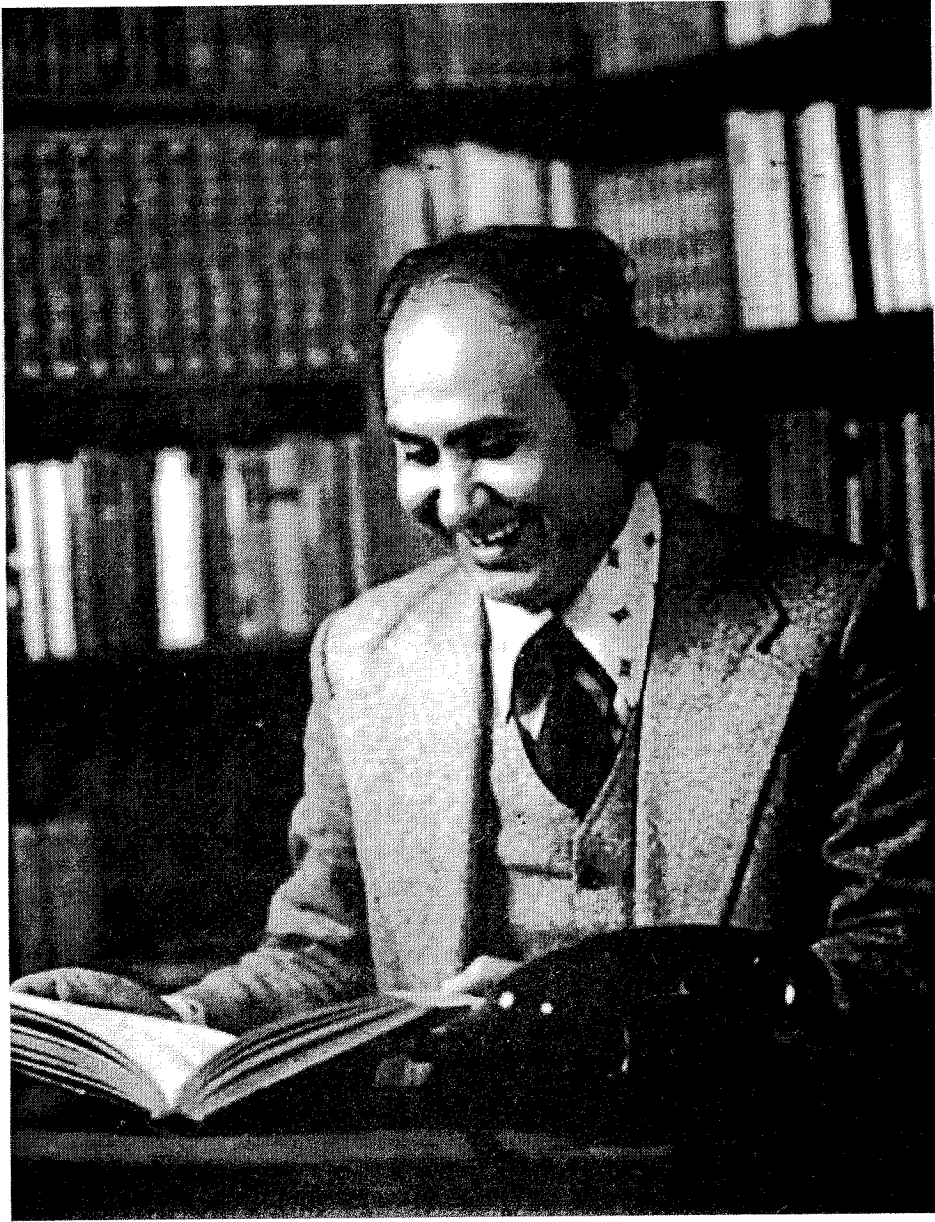
Hazırlayan: Ülkü Tamer

JAVIER HERAUD
PERU, 1942-1963

GERİLLANIN SÖZÜ

Yurdum güzeldir
Havaya savrulan bir kılıç gibi,
Daha yücedir,
Daha da güzel,
Canımla savunuyorum onu.
Ne söylerse söylesin
Satılmışlar,
Çelik yaşlarla kapadık yolu.
Gökyüzü bizim şimdi.
Ekmek bizim.
Ektik toprağı
Ekini kaldırdık,
Ekin ve toprak bizim,
Ve hep bizim olacak
Sonsuza kadar
Deniz
Dağlar
Ve kuşlar.

Kutlu Adalı'yı Saygıyla Anıyoruz

Sömürgecilere ve demokrasi düşmanlarına karşı verdiği amansız mücadelede katledilen gazeteci-yazar halkın yüreğinde yaşıyor. Katledilişinin üzerinden 4 yıl geçmesine rağmen katillerinin yakalanmaması ibret vericidir.

Türkiye'de kontrgerillanın devletle kolkola yürüttüğü katliamların açığa çıkması yaşanırken Kutlu Adalı cinayeti örtbas edilmeye çalışılmıştır. Kutlu Adalı cinayeti bir kontrgerilla cinayetidir. Yerli işbirlikçilerle kontrgerillanın halkımız üzerindeki baskı ve terörünü artırmak için tezgahlanmıştır.

GKK Generali'nin sivil yöneticileri suçlarken "onlar kendi görevlerini yaptılar mı ki poilsin işine karışıyorlar" yollu suçlamaları bizleri generale cevap vermeye itiyor. "Siz Bay General, Polis size bağlı olmasına rağmen niye Kutlu Adalı cinayeti faillerini ortaya çıkaramıyorsunuz. Yoksa sizin görevleriniz arasında katillerin yakalanması yok mu? Yoksa bizim katiller dediklerimiz size göre vatanseverler mi?

Karanlık cinayetlerin sorumluları bugün yine demokrasi güçlerini, yurtseverleri hedef gösteriyorlar. Fırsat kolluyorlar. En uygun zamanda gerçek yüzlerini yeniden göstermekten çekinmeyeceklerdir. Halkımız ve bizler bu saldırılara boyun eğmeyeceğiz. "Bu memleket bizim" şiarıyla Kutlu Adalı ve tüm demokrasi şehitlerini saygıyla anıyoruz.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek

ANKA KUŞU

A. Savaş

SANAL BAĞIMSIZLIK SANAL DEMOKRASİ VE AKINCI

Geçen sayıda, bu köşede Türkiye'nin Kıbrıs'ın kuzeyinde uyguladığı politikalardan ve bunların nedenlerinden bahsetmiştik.

Son gelişmelerle, adanın gerçek hakimlerinin kimler olduğu iyice ortaya çıkmıştır.

Bir "demokratik" ülke düşünün ki; askeri bir komutan çıkıyor ve başbakan yardımcısını kasederek: "o kendi işine baksın, turizmi halletti mi ki, kalkıp polislin sivil idareye bağlı olması istiyor..." yollu sözler sarfedecek, hem de devletin resmi televizyonundan. Ve üstelik de cumhurbaşkanından da destek görecektir...

Olayın kökenine inmez de, görünürdeki haliyle değerlendirme yapmaya kalkarsanız, komutan haklı, çünkü o bu yetkiyi anayasadan alıyor.

Ama işin gerçeği bu değildir.

Minareyi çalan kılıfını hazırlamıştır çünkü.

Siz bir yandan bağımsız KKTC diyeceksiniz, diğer yandan askerin başına başka bir ülkenin bir subayını koyacaksınız...

Demokratik KKTC diyeceksiniz, ama polisi ve hatta itfaiye gücü siyasilere değil askeri komutanların emrinde olacak.

Okullarda tuvalet yapımı da dahil tüm yeni yatırımlar büyük oranda bu komutanların emriyle ve eliyle yapılacaktır...

Gelin gerçeklerle yüzleşelim artık:

KKTC bağımsız değildir; TC generalleri ve elçiliği tarafından yönetilen kolonileştirilmiş bir toprak parçasıdır.

KKTC demokratik değildir; meclis ne güvenlik (savunma), ne ekonomi ne de siyasette söz sahibi değildir. Tüm bunların hakimi Ankara'dır.

O halde niye meclis, niye KKTC?

İşin püf noktası burda...

Bu kurumların "sanal" kurumlar olduğunu görebilsek...

Ama bunu görebilmemiz için demokrasi hayranı, bağımsızlık hayranı liderlerimize büyük bir görev düşüyor:

"Sen devlet işlerine karışamazsın" denen bir başbakan yardımcısı, hiç bir şey olmamış gibi hala o koltukta oturmaya devam ederse, halk nasıl kavrayacak bu sanallığı?

Evet, sayın Akıncı demokratiğinizi, bağımsızlıkçılığınızı kanıtlamak için elinize büyük bir fırsat geçmiş durumda:

"Anayasa değişmeli, geçici 10. madde lavedilmeli..." diyebilmeli ve gereğini yapmalısınız, yoksa orda oturmanın ne anlamı var ki!

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER,

ÜLKELERİN SINIRLARININ İHLAL EDİLEMEZLİĞİ PRENSİBİ

VE CUMHURBAŞKANI DENKTAŞ

Son dönemde KKTC'nin tanınması yönünde bazı adımlar atılmakta idi. Bu adımları atanlar arasında BM'ler bile vardı. Tabii ki bu adımlar açıktan açığa bir tanınma değildi. Alıştırma alıştıra, yavaş yavaş atılan adımlardı. Türkiye ve KKTC diplomasisi için başarılı sonuçlardı.

Barış Gücü askerlerinin adada kalma sürecini uzatmak için BM'ler tarafından atılmakta olan adımlar neredeyse bu diplomasi zaferine noktayı koyacak ve KKTC, BM'ler tarafından kaale alınan bir devlet değilse de bir oluşum haline gelecekti. Bu önlemler Nedeni gayet basittir. Tarafımızdan daha önceleri defalarca belirtilmiştir. Kıbrıs Sorunu kitabının 27. sayfası ve sonrasında, özel olarak da 35. sayfasında ele alınmaktadır. Daha son sayımızda da ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği prensibinin ortadan kaldırılmasının ve resmi belgeler, anlaşmalar çerçevesinde açıkça çiğnenmesinin ABD ve Rusya'nın karar verebileceği bir olgu olduğuna; bu işe, geçtim KKTC'den Türkiye'nin bile gücünün yetmeyeceğine değinmiştik.

Cumhurbaşkanı Denktaş her ne kadar kabullenmesi de, güneydeki Rum Hükümeti dediği hükümet Dünya ülkeleri, ve bu çerçevede BM'ler tarafından Kıbrıs Cumhuriyeti'nin temsilcisi olarak görülmektedir. Bu Kıbrıs Cumhuriyeti'nin de, 1960 Anlaşmaları çerçevesinde oluşmuş ve BM tarafından kabullenilmiş sınırları vardır. Burada sorun bu sınırlar içinde Kıbrıs'ın yüzde 5'inin İngiliz hakimiyetinde olması, bunun bizzat kendisinin Kıbrıs'ın sınırlarının ihlali olduğu değildir. 1960 Anlaşması'nın taşıdığı ve bu ilkeyi ihlal eden bir sürü konu değildir. Burada sorun Dünyanın jandarması olan ABD'li haydutların koydukları çerçevede Kıbrıs Hükümeti'nin sınırlarının BM tarafından çizilen 1960 sınırları olarak ele alınması ve güneydeki hükümetin de Kıbrıs Cumhuriyeti hükümeti olarak ele alınmasıdır. İşte bu nedendir ki Kıbrıs Cumhuriyeti hükümeti Barış Gücü askerleriyle bağıntılı yeniden yapılmakta olan düzenlemede tüm Kıbrıs üzerinde bugüne kadar kabul edilmiş haklarının elinden alınmakta olduğunu görünce ayaklandı. Ve bu haklarının elinden alınmasını önledi. Anlaşılan odur ki, BM elinden geldiğince Kıbrıs Cumhuriyeti hükümetini itirazlarından vaz geçirmeye çalıştı. Gel gelelim bu hükümetin elindeki en önemli kozlar hukuki, diplomatik kozlardır. KKTC'nin elindeki en önemli kozlar da askeri güç kozlarıdır. Bu şartlarda KC hükümetinin elindeki bu kozları korumak için sonuna kadar çabalyacağı her kese malum olmalıydı. Öyle yaptı ve şimdilik diplomasi savaşından galip çıktı.

Bu galibiyet karşısında Cumhurbaşkanı Denktaş ve KKTC hükümeti bize sorarsanız biraz fazla yüksek perdeden atıyor. Onların BM'in bu kararına karşı ciddi sayılabilecek bir tedbir almalarının, bu kararı geçersiz kılmasının tek yolu TC askeri güçlerinin devreye sokulup yeşil hattın yarısına el koymaktan ve oralara BM BG askerlerinin ulaşmasını önlemekten geçer. TC'nin Kuzey Kıbrıs'taki askeri gücü bunu yapma imkanına sahiptir. Gel gelelim hayat askeri tedbirlerden ibaret değildir. Böylesi bir askeri hareketin peşinden diplomatik gelişmeler olacaktır. Ve bunlar oldukça ciddi diplomatik gelişmeler olacaktır, çünkü

TC kendisini BM otoritesini tanımaz konuma sokacaktır. Balkanlardaki, Kafkaslardaki ve Türkiye Cumhuriyetlerindeki tüm yayılmacı faaliyetlerine ABD ve onun üzerinden BM'in bu otoritesine ve bu prensibine bağlayan Türkiye resmen kabul ettiremese de pratik olarak kontrolünü sürdürebileceği bir KKTC için böyle bir halt yiyemez. Yemez. Dahası da var. Gülme komşuna gelir başına. Türkiye şu anda safi askeri açıdan bakıldığında Kuzey Irak'ı, Kuzey Kürdistan'ı işgal etme imkanlarına sahip iken, ısrarla bundan kaçınmakta ve ısrarla Irak'ın toprak bütünlüğünü savunmaktadır. Yani ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği ilkesini savunmaktadır. Gayet basit bir nedenle. Bu ilke Irak için ihlal edilir ve Irak'ın kuzeyinde şu veya bu büyük güce bağlı bir Kürdistan oluşturulmasına göz yumulursa, sıra gayet koyal bir şekilde Türkiye Kürdistan'ına da gelecektir. Türkiye'nin tüm bunları KKTC'nin varlığının resmen kabulü için tehlikeye atacak kadar aptal adamlar tarafından yönetildiğini düşünmek için hiçbir neden yoktur. MHP'liler ve RP'liler kusura bakmasınlar ama onların maceracı politikalarının Türkiye'de tam hakimiyet kurmasına, geçtim mevcut askeri bürokrasiden, mevcut sivil bürokrasi bile izin vermez. Onlar kullanılmak için vardır. Kullanılırken kullanabildiğiniz kadar kullanın çocuklar. Paraları depolamaya vb. devam. Kaynak yakında kuruyabilir. Ama Türkiye şu sıralar BM ile ciddi bir çatışmayı göze alamaz.

Sözün kısası Cumhurbaşkanı Denktaş'ın tedbir alacağız, şöyle böyle yapacağız lafları askıda kalmaya mahkumdur. TC Cumhurbaşkanı Sezer'in ziyareti sırasında bu açıkça ortaya çıktı zaten. Bir şey yapılacaksa o ziyaret sırasında Sezer tarafından ilan edilirdi. Geriye ne kalır. Geriye oflayıp puflyayıp işte tedbir diyerekten bir kaç kapı kapatmalar vb. kalır. Gel gelelim bu da ancak ve ancak siyaset cahili insanları kandırmaya yarar. Cumhurbaşkanı Denktaş yerine getiremeyeceği bir tehdit sallamıştır. Bir dahaki sefere böyle laflar etmeden TC diplomatlarına ve askerlerine danışması tavsiye edilir.

Doğrudan yapılmayan işler, tabii ki dolaylı olarak yapılabilir. Şu anda Cumhurbaşkanı Denktaş'a KKTC'yi tanıtmak için kullanabileceği bir silah kalmıştır; Referandum. KKTC'yi tanıyan bir anlaşma sağlanamazsa Türkiye ile birleşelim referandumu.

Referandumların burjuvazi tarafından gerici amaçlarla kullanılabileceği ilk defa Napolyon'un yeğeni III. Napolyon döneminde yapılan referandumlarla kesinlik kazandı. İsviçre böylesi referandumların bolca yapıldığı bir ülkedir. Türkiye'de de her askeri darbe sonrası bir referandum yapılmış ve istenilen sonuç alınmıştır. Cumhurbaşkanı Denktaş da şu anda bir referandum örgütleyip Kuzey Kıbrıs'ın Türkiye'ye katılma "hür ve özgür" iradesini ispatlayan bir referandum yapıp buradan elde ettiği sonucu görüşmelerde kullanabilir. BM'deki son gelişmeler karşısında Cumhurbaşkanı Denktaş'ın elindeki tek gerçek koz işte budur. Şöyle yaparız böyle yaparız işin palavrasıdır. Bizce görüşmelerde kullanmak amacıyla böylesi bir referandum Denktaş açısından kaçınılmazlaşmaktadır. Referandumdan istediği sonucu

elde ettiğinde KKTC Türkiye ile birleşebilecektir? Hayır. BM buna izin vermiyecek-İngiltere buna izin vermez- ve Türkiye de BM izin vermediği için bu birleşmeyi resmi olarak gerçekleştiremeyecektir.

Tabii ki ihtimali az biraz olmayan bir diğer ihtimal de ABD-İngiltere ittifakının siz BM'lere kafa tutun, fazla bir tepki gelmez, biz ırın kırın eder ve idare ederiz tipi bir yaklaşımın ortaya çıkmasıdır. Bu şartlarda tabii ki Cumhurbaşkanı Denktaş ve TC BM'ye ve BG'ne karşı büyük tedbirler alabilirler. Gel gelelim bunun gayri resmi temelde ve fakat çok kesin hazırlanması gereklidir. TC diplomasisi bunu ayarlayabilir mi sorununa biz kesin cevap veremiyoruz. Bizce biraz zor. Bihhassa ABD'deki seçim dönemi de göz önüne alındığında ABD'nin gayri resmi oluru, gerçek bir garantili olur olarak devreye sokabilmek biraz zor. Ama mümkün. ABD-İngiltere Yunanistan'ı iyice köşeye sokuşturmak istemektedirler bu günlerde.

Kıbrıs Sorunu kitabımızda defalarca tekrarladığımız gibi, burjuvazi milli sorunun çözümünde iflas etmiştir. Burjuvazi milli sorunun çözücüsü değil, üreticisidir. Onun iktidarı şartlarında milli sorunlar çözülmez. Ancak ve ancak büyük güçlerin istekleri doğrultusunda ve onların yararına olun çözümler, yani emperyalist milli baskılar, yani milli düşmanlıklar mümkündür burjuva dünyada. Bir ulus ne kadar küçük ve güçsüz ise, o ulusun özgürlüğü de o kadar çok sosyalizmin, proleteryanın zaferine endekslenmiştir. Kıbrıslı Türkler bunu iyi kavramalıdır. Zor. Kısa dönemde belki de imkansız. Fakat, ancak bu sonuç için çalışanlar Kıbrıslı Türkleri özgürlüğe ulaştıracaklardır. Cumhurbaşkanı Denktaşın ve onun temsil ettiği burjuvaların KKTC'si ister bütün bir Kıbrıs'ta federasyon veya konfederasyon olarak, isterse Türkiye ile birlik olarak Kıbrıslı Türklere özgürlük sunamaz. AB üyesi olarak da bunu sunamaz.

Hayvanlar aleminde güçsüz yerler. Burjuvazinin Dünyasının da hayvanlar aleminde hiçbir farkı yoktur. İnsanlık ve Özgürlük Kıbrıslı işçilerin ve köylülerin ellerindedir.

Dünya işçilerin ellerindedir.

SUÇ KİMDE

Kulağınızın biri ustanızda
diğeri bizde

elinizin biri ağzınızda
diğeri cebimizde

beyninizin yarısı kazancımızda
diğeri bizi kandırma planınızda

bir gözünüz emeğimizde
diğeri ekmeğimizde

siz 4 kişi
Biz 4 milyon
suç sizde değil,
bizde.

Aydın ADAMOĞLU

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi:
Kıvılcım
Yayıncılık
Kollektif Ortaklığı

Adres:
Haşmet Gürkan Sokak,
No: 17 A
Lefkoşa-KIBRIS
Mersin 10- Türkiye

Tel-Fax:
(Merkez) 0(392) 2282293
(Güzelyurt) 0(392)
7144597
e-mail: onur@analiz.net